

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 54

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 15 de març del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2159/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a desplegament normatiu de la LOCE. 2614
 - 2) **RGE núm. 2176/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa. 2615
 - 3) **RGE núm. 2177/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa. 2616
 - 4) **RGE núm. 2158/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte del 5% només a una part de les escales realitzades. 2617
 - 5) **RGE núm. 2179/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció de 15 habitatges de protecció oficial al Port de Pollença. 2618
 - 6) **RGE núm. 2145/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a subvencions per al petroli professional agrícola. 2619
 - 7) **RGE núm. 2156/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a
-

- declaracions de la directora de l'Institut Balear de la Dona. **(Decaiguda)** 2620
- 8) RGE núm. 2173/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a arguments del Govern per incrementar la dessalació. 2620
- 9) RGE núm. 2174/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exclusió dels béns de l'Església catòlica de l'1% cultura de l'Estat. 2621
- 10) RGE núm. 2175/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'eficiència energètica en l'enllumenat públic de Formentera. 2622
- 11) RGE núm. 2178/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del "farmacèutic a l'alta". 2623
- 12) RGE núm. 2157/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista relativa a propostes de la comissió d'experts de la Conselleria de Treball i Formació respecte dels fixos-discontinus. **(Decaiguda)** 2623
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7209/04**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques del Govern de les Illes Balears per tal de donar compliment a la Llei 1/2003, de 20 de març, de cooperatives. **(Ajornada)** 2614
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 3998/04**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reprovació del Conseller d'Interior. 2623
- 2) RGE núm. 4921/04**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nou hospital de Son Dureta. 2631
- IV. Debat del Dictamen** de la Comissió de Turisme de la Proposició de Llei RGE núm. 4626/04, presentada pels Grups Parlamentaris Popular i Mixt, sobre comercialització d'estades turístiques a habitatges. 2638
- V. Liquidació** del Pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2004. 2645

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

II. Interpel·lació RGE núm. 7209/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques del Govern de les Illes Balears per tal de donar compliment a la Llei 1/2003, de 20 de març, de cooperatives.

Començarem la sessió plenària d'avui, i en primer lloc els vull comunicar que hi ha una alteració de l'ordre del dia: s'ajorna la interpel·lació, ja que la Sra. Carme Garcia Querol, per qüestions de salut, no pot ser present.

Dit això començarem el plenari.

I.1) Pregunta RGE núm. 2159/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a desplegament normatiu de la LOCE.

La primera pregunta és la RGE núm. 2159/05, relativa a desplegament normatiu de la LOCE, que formula el diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Consell de Govern del passat 28 de gener va aprovar el currículum d'educació secundària obligatòria i en el d'aquest darrer divendres ha fet el mateix amb el currículum de batxillerat. Si bé l'aplicació dels dos decrets resta condicionada a un altre del Govern de l'Estat que modifica el calendari de la Llei de qualitat, per quin motiu la Conselleria d'Educació i Cultura continua endavant amb el desplegament normatiu de la LOCE quan està en ple debat la reforma del sistema educatiu?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la disposició final novena de la Llei Orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de la LOCE, de qualitat de l'educació, vigent a tots els efectes, determina que les normes d'aquesta llei podran ser desenvolupades per les comunitats autònomes. Està en vigor plenament aquesta disposició i per tant el que feim és avançar tots els currículums que s'hauran de fer, naturalment preparar tota aquesta normativa, i treure-la amb la cautela que vostè mateix ha llegit que no entrarà en vigor fins que s'aclareixi el tema de la reforma de la LOCE, perquè vostè imagini's que ara els tribunals ens donassin la raó i se suspengués el decret que

paralitza la LOCE; ens trobaríem que el proper curs hauria d'entrar en vigor el currículum de formació professional i de batxillerat, i què passaria si no estiguessin fets i preparats aquests decrets, Sr. Diputat? Qui ha creat aquesta situació, Sr. Diputat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Com vostè diu, Sr. Conseller, diu que podrà ser desenvolupada. Per tant queda a l'arbitrarietat del Govern. Aquests decrets que ha aprovat el Govern de les Illes Balears no només ignoren que s'està duent un debat educatiu per fer una nova proposta de llei sinó que, a més, introdueixen precisament dos dels quatre punts pels quals es va suspendre el calendari de la LOCE: els itineraris a secundària i la revàlida al batxillerat.

Sr. Conseller, vostè sap perfectament que està a punt de ser lliurat l'esborrany del projecte de llei a la Conferència Sectorial d'Educació, on hi serà vostè convidat. També sap que el projecte de llei haurà de contemplar un currículum base per a tot l'Estat a partir del qual es desenvoluparan els currículums de les comunitats autònomes. Aquests decrets, per tant, no serviran i s'hauran de modificar, i per açò mateix creen confusió entre el professorat i malbaraten esforços, temps i recursos.

Vostè fa com si a Espanya continuàs governant el Sr. Aznar. El portaveu del Govern diu: "S'ha decidit desenvolupar la normativa amb la finalitat que estiguin llests per quan s'aixequi la suspensió", com si no hagués de passar res més, com si a tot el país menys aquí, és clar, no hi hagués un ampli debat educatiu, com si tot hagués de continuar igual. Però el més greu de tot açò és que amb aquests decrets es demostra el seu tarannà, la seva actitud pel que fa a l'educació, una actitud bel·ligerant, no gens dialogant, i un esperit de confrontació en comptes d'intentar el diàleg i la negociació amb el Govern central. L'educació mai no es pot convertir en un camp de batalla d'interessos de partit; ja és ben hora de canviar d'actitud i apostar decididament no per la confrontació sinó pel diàleg. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Voldria fer veure al Sr. Diputat que no seré convidat a la conferència sectorial, som membre de la conferència sectorial; voldria que començàssim a entendre que també som estat, les comunitats autònomes, i que no depenem de Madrid ni de la reforma de Madrid en determinades qüestions.

Li puc dir una cosa: el mateix govern de Madrid va elaborar el conegut *Libro Verde* sobre el debat de la política educativa,

que ja ha estat manifestament incomplert, perquè a dia d'avui ja hauríem de conèixer el text de la reforma de la LOCE que no coneixem, i que per ventura coneixerem dia 30, si és que dia 30 hi ha conferència sectorial, amb dos mesos de retard, perquè n'hi havia d'haver dia 17 i ja l'han desconvocada, i n'hi ha d'haver dia 30 i veurem si la convoquen o la desconvocuen, perquè naturalment el Govern tampoc no té les idees clares en aquesta qüestió, és esclau d'una situació de pacte, del pacte amb els termes que té aquest pacte, i això condiciona la política educativa del Govern. El Govern és esclau d'una situació molt complicada i veurem en què acaba aquesta qüestió.

Naturalment nosaltres, mentrestant, hem d'anar preparant tota la normativa, no fos cosa que vostès, que van tan alegres pensant que no els passarà res mai, el Tribunal Suprem ens donàs la raó, anul·làs el decret de modificació de la LOCE i la LOCE estigués plenament en vigor. Llavors sí que riuríem, si no tenguéssim preparades les normes per poder dur endavant els cursos escolars. L'únic que feim, per tant, Sr. Diputat, és preveure i intentar posar en marxa els objectius de la LOCE, sempre dins els marges que...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull a la sala)

I.2) Pregunta RGE núm. 2176/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 2176/05, relativa a descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa, que formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aproximadament fa dues setmanes el conseller Jaume Font va visitar Eivissa per tal d'interessar-se una vegada més per l'evolució de les tasques de neteja portades a terme als aqüífers contaminats de Santa Gertrudis. El dia després, a publicacions a mitjans de comunicació escrits, tornàrem assistir al ritual del que ve essent habitual: crítiques del pacte de progrés respecte a la presència a Eivissa del conseller, crítiques de tan mal gust com la següent: "*El conseller Font viene a Eivissa como el que viene a las colonias*", Xico Tarrés, 3 de març del 2005. Per altra banda diputats d'aquesta cambra, com el Sr. Miquel Ramon, arribaren a sentenciar amb una indubtable convicció que vostè, Sr. Font, es va trobar en els aqüífers de Santa Gertrudis pràcticament tot fet, pràcticament nets, que vostè no va fer pràcticament res de res.

En qualsevol cas, Sr. Font, i perquè no hi hagués cap tipus de dubtes a ningú d'aquests diputats d'aquesta cambra, especialment a aquells als quals encara no els ha quedat clar, ens agradaria saber des del Grup Parlamentari Popular quina situació es va trobar el conseller en relació a la descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'expresidenta del Consell d'Eivissa i Formentera acaba de dir: "i fa dos anys, d'això", i els anys que queden.

Ja resa dia 4 de maig del 2003 unes declaracions on diu: "*Los vecinos lamentan que desde el 18 de octubre del año pasado, cuando presentaron la primera denuncia, nadie aún ha hecho nada*". Això ho diuen el maig del 2003, la denúncia és d'octubre del 2002. "*Todo esto indica que no hay ganas de resolver este problema, y nosotros seguimos diciendo que la gravedad del asunto es de una importante consideración*". Això ho deien els afectats que varen presentar les denúncies, però vostè em demana com m'ho vaig trobar.

Idò miri, dia 18 d'octubre del 2002 el Sr. José Suñer Torres presenta la primera denúncia perquè entén que el pou està contaminat. Dia 29 del mateix mes del 2002 la Sra. Eulàlia Torres Boned presenta una altra denúncia d'un altre pou. La Conselleria de Sanitat i Consum agafa una mostra d'aigua dia 13 de novembre, i dia 18 de novembre del 2002, el mateix mes, sap que l'analítica indica que estan contaminats. Els vigilants de les aigües de Recursos Hídrics constaten el mateix, amb forta olor que fan una sèrie de pous, el mes de desembre del 2002, i amb això que un informe d'Aigües Superficials diu que ells no tenen res a veure i que ha d'anar a Aigües Subterrànies. El març del 2003 els agents de Medi Ambient tornen fer saber que aquella zona està contaminada, i fins al mes d'abril del 2003, sis mesos després de conèixer el tema, el personal de Recursos Hídrics d'estudis i planificació de la direcció general torna fer un reconeixement per poder fer un inventari al director general.

El maig del 2003, set mesos després, es decideix fer un mostreig de sis pous de l'àrea, set mesos després, i amb això - que no tindrè temps- amb això que resulta que el director general de Recursos Hídrics dia 15 de maig fa una suspensió cautelar perquè es tregui la benzina i no es pugui emprar la benzina allà, però el mateix director catorze dies després, dia 29 de maig, aixeca la suspensió cautelar perquè continuïn venent benzina...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

...la qual cosa ells mateixos varen fer moltes coses però varen deixar vendre benzina.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller..., moltes gràcies. Vol intervenir, Sr. Diputat?

I.3) Pregunta RGE núm. 2177/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa.

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 2177/05, relativa a actuacions de descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa, que formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, moltíssimes gràcies per la seva explicació a la meua primera pregunta, però és tant l'interès que té aquest grup parlamentari per saber el que vostè va qualificar com el delictes ecològic més greu succeït a Eivissa, que nosaltres ens veim obligats a fer la següent pregunta: quines actuacions, Sr. Conseller, s'han posat en marxa des de la Conselleria de Medi Ambient per a la descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a Eivissa?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President; gràcies, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, és simpàtic el tema; per darrere se'm deia "i per què no ho denuncies?", perquè hi ha formes distintes d'actuar, en aquesta vida, formes distintes d'actuar en aquesta vida.

(Remor de veus)

Hi ha gent que vol judicialitzar la vida política i altres que volem arreglar els problemes que té la societat. Així de clar.

(Més remor de veus i petit aldarull)

I és la diferència entre vostè i jo i mai, mai, em podrà (...) Enfadi's, si vol, i si no demani una pregunta i banyí's.

El que és evident és que es varen fer unes accions i després les mateixes accions que es varen determinar perquè se suspengués, al cap de catorze dies es varen aixecar perquè poguessin continuar venent benzina.

La diferència és senzilla: dia 24 de juliol del 2003, amb el nou govern, després de vint-i-tres dies d'haver estat nomenat el govern dia 1 de juliol, la consellera de Sanitat i Consum ordena paralitzar l'extracció de tota una sèrie de pous a Santa Gertrudis; a la vegada es declara l'obra d'emergència i abans que passàs un mes i mig, amb cap empresa que haguéssim

tengut preparada, que em deien pel diari que no conec quines empreses, es va declarar l'emergència de Santa Gertrudis i es va posar en marxa la torre d'*stripping*, que el que s'està fent és la neteja de tot l'aquífer.

A la vegada s'han emprès també una sèrie d'accions, que es fa una descontaminació per biopiles, que es tracta d'infiltrar uns nodrims a la terra perquè descomposin més aviat els hidrocarburs, i a la vegada també s'han aixecat tots els tancs, la benzineria està tancada, la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, també, amb el jutge va tancar la benzineria, i amb això s'han tret els dipòsits i en aquest moment a través d'una bio (...) distinta a la terra, amb uns pous al voltant de tota la zona s'està infiltrant aire i també uns..., ja ho diré, uns *bichitos*, així de clar, que van degradant el combustible.

Podem estar encara més de mig any i més d'un any a Santa Gertrudis, però el que és evident és que aquest govern ha fet dues coses molt importants. Primer de tot, que allà no es ven benzina i no vessa; i segon de tot, que no se n'anirà d'allà fins que ho deixi ben descontaminat. En canvi d'altres, que s'omplen la boca de termes mediambientals, varen deixar durant vuit mesos que no es fes res de res. Se'n poden riure dels *bichitos*...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Conseller. Des del Grup Parlamentari Popular l'animam a mantenir la mateixa insistència i la mateixa perseverança, i a continuar amb aquesta feina que de ben segur és la direcció del camí encertat.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 2158/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte del 5% només a una part de les escales realitzades.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 2158/05, relativa a descompte del 5% només a una part de les escales realitzades, que formula la diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, segons les instruccions donades pel Govern a l'entitat pagadora de l'avanç del 5%, els bitllets d'avió als quals

es podia aplicar aquest descompte eren els que contenien les claus BI o BP, identificadores del fet que una persona resident a les Illes Balears havia volat des d'una illa de la nostra comunitat bé a una altra illa, bé a la península. Malgrat els aclariments sol·licitats per l'entitat pagadora, al no especificar-se res més ni donar-se cap explicació en relació als vols amb escala a la península, que es consideren vols directes d'acord amb la normativa estatal, cada oficina de l'entitat pagadora interpretà les instruccions donades pel Govern segons el seu propi criteri, amb la qual cosa es produïren flagrants vulneracions dels drets dels usuaris del transport aeri que sol·licitaren aquest avanç del 5%.

Posaré un exemple. Un bitllet d'avió que conté una escala, posem Menorca-Barcelona-Granada, per un import total sobre el qual es calcula aquest descompte, posem 320 euros, amb la clau BP. Unes oficines pagadores han calculat aquest 5% sobre l'import total d'aquest trajecte, que és el procediment correcte, ja que el trajecte real és Menorca-Granada, encara que hi hagi una escala a Barceló; emperò altres han aplicat aquest 5% només sobre el primer tram del trajecte, és a dir, sortida de les Illes Balears a península, segons han interpretat la clau BP, deduint l'import d'aquest trajecte dividint l'import total dels trajectes realitzats, és a dir, dos, aplicant aquest 5% només sobre la meitat de l'import del bitllet. En aquest cas es vulneren de forma flagrant els drets dels usuaris sense cap tipus de justificació, ja que es tracta de manera diferent situacions idèntiques, a causa de les instruccions insuficients i incorrectes donades per part del Govern balear a l'entitat pagadora, sense que per part del Govern tampoc no s'hagi fet cap tipus de seguiment de control per evitar que es produïssin aquestes situacions.

Volem saber com explica la consellera aquesta flagrant vulneració dels drets dels usuaris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques i Transports. Ah, perdó, la consellera de Sanitat, disculpi.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Camps, li agraeix l'explicació de la pregunta, perquè li he de reconèixer que m'havia costat una mica entendre'n la formulació, però li he de dir també que des de la Direcció General de Consum i des d'aquesta conselleria no entenem que s'hagi produït cap vulneració de cap dret dels consumidors i usuaris de les Illes.

De fet, bé, jo li llegiré el Reial Decret 2001, que és el que regula les bonificacions als residents de les Illes Balears, que diu que per a residents estableix la bonificació del 33% de l'import corresponent a *trayectos directos entre la comunidad y el resto del territorio nacional*, i després defineix el que són els *trayectos directos*: *aquél que se realiza desde el puerto o aeropuerto del punto de origen en los archipiélagos, Ceuta y Melilla, al de destino en el resto del territorio nacional y viceversa, sin escalas intermedias o, en caso de haberlas, cuando no superen las 12 horas de duración, salvo aquéllas*

que vinieran impuestas por las necesidades técnicas del servicio o fuerza mayor. Això és el reial decret elaborat pel ministeri, i aquest govern l'únic que ha fet ha estat que, aquesta bonificació del 33%, com que el ministeri no l'havia regulada fins al 38%, com havia promès, ha avançat aquest 5% sobre el concepte del reial decret.

Per tant entenem que no hi ha hagut cap vulneració, i he de dir també, per a la seva informació, que a la Direcció General de Consum no hem tengut cap reclamació d'aquest tipus i, de fet, el conseller d'Economia fins i tot a qualque problema que va sortir, crec recordar que era en els bitllets electrònics, va dir que la Direcció General de Consum estava disposada a intermediar per a qualsevol conflicte que hi hagués en el retorn d'aquest 5%.

Per tant li he de dir que no hi ha hagut cap reclamació, no hi ha hagut cap persona que vengués per aquest concepte, i per tant jo no puc més que concloure que no hi ha hagut cap vulneració dels drets dels consumidors i usuaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Vostè ho ha dit: els vols directes també poden tenir una escala si no és superior a 12 hores aquesta escala sobre la península, i aquest 5% s'ha tornat emperò s'ha tornat malament. Sra. Consellera, les seves explicacions no ens han convençut, perquè la realitat dels fets demostra que s'han vulnerat els drets dels usuaris, i el que encara agreuja més aquesta situació és que aquesta vulneració es produeix des del Govern, en uns pagaments que provenen del mateix govern, i aquest govern ni tan sols no ha estat capaç d'evitar que succeís, ni, una volta s'han produït aquestes vulneracions, detectar-les i reparar els drets d'aquests consumidors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Jo, la veritat, Sra. Camps, crec que els cou, els cou, perquè jo crec que si qualcú ha vulnerat els drets dels consumidors i usuaris d'aquestes illes en aquesta matèria és precisament el seu partit; és a dir, es varen comprometre a partir de dia 1 de gener a apujar el descompte aeri al 38% i se'n varen oblidar. Aquest govern no se n'ha oblidat; al revés, ha estat al costat dels consumidors i usuaris d'aquestes illes. El que ha fet ha estat avançar el 5% que vostès s'havien oblidat de fer fins que el ministeri ho regulàs; donam la benvinguda a aquesta regulació. Hem rebut més de 500 cridades a la Direcció General de Consum demanant informació, això vol dir que no ha anat del tot malament i no hem rebut cap reclamació...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aldarull a la sala)

I.5) Pregunta RGE núm. 2179/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció de 15 habitatges de protecció oficial al Port de Pollença.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 2179/05, relativa a promoció de 15 habitatges de protecció oficial al Port de Pollença, que formula el diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, la pregunta a formular va dirigida a la consejera de Obras Públicas, Vivienda y Transportes. Sra. Consejera, ¿en qué situación se encuentra la promoción de 15 viviendas de protección oficial en el Puerto de Pollença, ubicadas en el denominado Hotel Carotti?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, la veritat és que la promoció de VPO que feim en el Port de Pollença, a l'hotel Carotti, és la primera promoció d'habitatge que es fa aprofitant un ús turístic, i per tant jo crec que és una novetat aquest reaprofitament d'ús turístic en un ús residencial, i més si es tracta de fer habitatges a preu taxat, assequibles, i més a un lloc com el Port de Pollença.

Efectivament, dia 31 de març del 2004, encara no fa un any, es va signar un conveni amb l'Ajuntament de Pollença, per la qual cosa l'IBAVI es compromet a fer 15 habitatges de promoció pública i, a canvi, la planta primera i la planta baixa se cedeixen rehabilitades a l'ajuntament, que són un total de 800 metres quadrats per a un ús cívic, social, educatiu o similar, que ha d'aprofitar l'ajuntament.

He de dir bàsicament que aquests 15 habitatges que podrà fer l'IBAVI seran habitatges entre 45 i 85 metres quadrats, seran en règim de lloguer, i en aquest moment ja podem anunciar que dia 5 de març ja varen sortir a licitació les obres per un import de 983.000 euros i acaba el termini de presentació d'ofertes dia 22 de març del 2005, per la qual cosa la nostra intenció és que les obres comencin la segona quinzena del mes d'abril i tendran un termini d'execució de 14 mesos.

Per tant pràcticament l'estiu que ve, o sigui l'estiu de l'any 2006, idò seran una realitat que per primera vegada a un lloc

com el Port de Pollença, i per primera vegada aprofitant un ús turístic i en col·laboració amb l'ajuntament, idò puguem fer els primers habitatges de promoció pública en el Port de Pollença. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2145/05, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a subvencions per al petroli professional agrícola.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 6, RGE núm. 2145/05, relativa a subvencions per al petroli professional agrícola, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El Ministeri d'Agricultura el passat 7 de gener va publicar l'ordre que regula les subvencions als agricultors per compensar l'excessiu increment del preu del gasoil professional. Però aquesta ordre després havia de tenir una regulació específica a cada comunitat autònoma, i ens va sorprendre que fins dia 17 de febrer el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* no va publicar l'ordre de la consellera d'Agricultura. Clar, un retard de quasi un mes i mig, tenint en compte que el termini acabava dia 28 de febrer, va deixar només onze dies als pagesos per tramitar unes ajudes que impliquen una documentació realment important. Afortunadament el ministeri ha prorrogat quinze dies, però voldríem saber per què tant de retard en un tema tan sensible per als pagesos de la nostra terra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula l'Hble. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats i diputades. Sr. Diputat, jo li diré que el motiu d'aquests retards va ser que a la comissió de secretaris de dia 18 de l'11 del 2004 en el ministeri es va exposar la intenció de donar aquesta ajuda, on deia que la tramitaria el mateix ministeri a través de les seves àrees territorials. Un mes i dotze dies després l'ordre es va publicar, com vostè bé ha dit el dia 7 de l'1, allà on, per la nostra sorpresa, es va encomanar a les comunitats autònomes que duguessin aquesta tramitació. Amb això vull dir que si això s'hagués dit dia 18 de l'11 potser durant aquestes setmanes la mateixa conselleria ja hagués pogut començar a redactar l'ordre per, una vegada que ho publicàs tot d'una el ministeri, nosaltres poder publicar just darrere l'ordre de la conselleria.

Vull admetre que potser ens hem retardat un poc, que potser a les passes que vàrem haver de fer per redactar l'ordre potser haguéssim pogut fer un poc més de via, però el que realment va retardar aquesta ordre nostra va ser que vàrem perdre un mes i dotze dies que haguéssim pogut avançar i no es va avançar.

També li he de dir que tot d'una que vàrem saber això vàrem convocar el Consell Agrari per assabentar la gent que avisassin els seus productors o els seus associats. Ens vàrem reunir dia 3 del 2, abans que sortís publicada l'ordre; no va poder ser abans per mor del mal temps: en dues ocasions vàrem haver d'anul·lar els consells agraris per a les diferents illes, que per mor del mal temps no varen poder arribar a Mallorca, i això és el motiu, no n'hi ha d'altre.

En tot cas el ministeri també va creure que havia donat poc temps i de la seva pròpia..., va resoldre donar quinze dies més perquè va creure que les comunitats tenien poc temps per poder redactar aquesta ordre, i no hi ha més motiu que aquest.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, admet les seves explicacions, que hi ha hagut una descoordinació entre el ministeri i la conselleria. Però és que, a més a més, clar, hi ha la documentació requerida, entre la qual s'exigeix, a més de les factures del 2004, el certificat d'estar al corrent de pagament a Hisenda, a l'Agència Tributària, i a la Seguretat Social. Això també es podria estalviar si vostè tengués un conveni amb aquestes administracions per tal de poder reclamar aquest certificat prèvia una autorització de l'interessat, conveni que ja tenen algunes altres conselleries. Això ja estalviaria molts de tràmits.

Però és que, a més a més, l'ordre no especificava en cap moment que s'hagués de presentar el document bancari conegut com a TC02, i quan els pagesos presentaven aquesta documentació, difícil d'aconseguir, es trobaven amb el *vuelva usted mañana* del funcionari de torn, que exigia un document que no figura a l'ordre.

Bé, tot això ha generat malestar, que és el que se'ns ha transmès al nostre grup parlamentari, i l'hi explico perquè en el futur ho corregeixi. Durant un any ens ha estat recriminant que...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. No, no, perdoni, perdoni, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acabava, rematava...

(*Rialles*)

...que s'havia de ser més àgil. Vostè s'ha dotat d'instruments per tenir aquesta agilitat i no els veim, Sra. Consellera.

Gràcies. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, dos segons.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Sr. Diputat, és vera que per ventura no hem estat tan àgils com havíem de ser, però el butlletí oficial, vull dir el Govern central va estar 42 dies a tramitar l'ordre. Nosaltres li guanyam d'un dia, n'hem estat 41.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 2156/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaracions de la directora de l'Institut Balear de la Dona.

Passam a la pregunta número 7, que decau per malaltia de la Sra. Carme García Querol.

I.8) Pregunta RGE núm. 2173/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a arguments del Govern per incrementar la dessalació.

I per tant anam a la pregunta número 8, RGE núm. 2173/05, relativa a arguments del Govern per incrementar la dessalació, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta està formulada en els mateixos termes: quina és la justificació per dur endavant la construcció d'aquestes quatre noves dessaladores a les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, idò són les qüestions que durant molt de temps hem defensat des del Partit Popular i que en aquest moment no tan sols defensa el Partit Popular sinó jo diria que, llevat del PSM i vostès, hi ha un 88% d'aquesta cambra que està d'acord amb les quatre dessaladores.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, idò, li he de dir que ho defensa qui ho defensa, evidentment és el Partit Popular. Allò bo és que el Partit Popular aquí defensa les dessaladores i resulta que a la resta de l'Estat espanyol diu que no perquè *calientan el planeta*, amb la qual cosa s'haurien de posar d'acord, a veure si creuen que la dessalació genera més CO₂ i per tant contribueix a l'efecte hivernacle o no, perquè l'únic lloc on el Partit Popular defensa més dessalació és a les Illes Balears.

He de dir al Govern, i concretament al conseller, que no hi ha informes tècnics enlloc que avalin la necessitat d'aquestes quatre noves dessaladores. En el Pla hidrològic de les Illes Balears no estaven incloses. Li record que aquest pla hidrològic es va aprovar pel Consell de Ministres essent el Sr. Matas ministre de Medi Ambient, el 2001; que el ministre Matas sí que va posar quatre dessaladores a l'annex d'obres del Pla hidrològic nacional, però que en aquest pla hidrològic nacional, que té més de més 1.000 pàgines, no hi havia cap paraula que fes referència a les Illes Balears. Per tant no hi ha cap informe que justifiqui aquesta necessitat de les quatre noves dessaladores. Per altra banda li vaig fer una pregunta, a vostè, que me va contestar per escrit, a la qual efectivament me deia que no hi havia cap estudi per això. Per tant, vostès fan les dessaladores només per una obsessió que tenen respecte a aquestes obres.

Dir-li també que aquestes dessaladores no han estat mai pressupostades, no venguin fum, mai s'han pressupostat aquestes dessaladores. Li record a més, se veu que no se'n recorda, que aquestes 4 noves dessaladores el Sr. Matas mai les va posar en els seus pressuposts i precisament la licitació i adjudicació d'aquestes dessaladores que s'ha donat a les empreses deia ben clar a un article, que no era necessària l'autorització d'hisenda perquè no implicaven despeses per part del Ministeri de Medi Ambient. Per tant, qui ha de pagar la construcció de dur-les endavant és l'empresa i per tant, a qui ha de repercutir és als ciutadans. El referent a Europa és encara una qüestió que està per veure.

I Sr. Font, per acabar, aquestes dessaladores d'Alcúdia i d'Andratx ja estan fetes, amb la dessaladora de Palma infrautilitzada actualment, com vostè sap perfectament, el mateix passa amb la dessaladora de Santa Eulàlia. I el que no pot fer és venir aquí a dir que s'han de fer 4 noves dessaladores, quan no estan planificades, quan no hi ha estudis tècnics, quan no estan pressupostades i quan no són necessàries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, Sra. Rosselló, això seu és fortíssim, vostè segurament és la reina de les dessaladores de les Illes Balears i passarà a la història per haver posat més dessaladores en marxa de tota la història. I me diu a mi que no en faci 4. Vostè va fer 7

dessaladores sense cap estudi i qui les paga? Els ciutadans. Per favor! No enganyi a la gent.

Jo li diré una cosa més i sigui respectuosa amb les institucions d'aquesta comunitat, és el que li deman, que sigui respectuosa. Els 3 consells de les Illes Balears volen aquestes dessaladores, a vostè li pot ser igual, però vostè el que ha de fer en tot cas és respectar aquestes decisions. Vostè fa comptes que toca amb un dit en el cel, no, ni en terra Sra. Rosselló. Els 3 consells ho volen.

Miri, la directiva marc imposa l'obligació per a les aigües subterrànies d'aconseguir el bon estat quantitatiu i qualitatiu de les masses d'aigua subterrànies, zones humides i associats. D'altra banda el creixement de la població els darrers 5 anys ha representat un 3% anual, front l'1% estimat a les previsions del Pla Hidrològic de Balears. Atès que els extraccions del paviment urbà i turístic es concentren fonamentalment en els aqüífers costaners, per garantir per una altra banda la qualitat de l'aigua subministrada i per altra banda el compliment dels objectius que imposa la directiva marc, com li deia, se consideren necessàries aquestes instal·lacions per fer descansar els aqüífers dels que actualment se treu l'aigua per donar a aquestes zones i que es puguin recuperar. I que d'aquí 50 anys aquests aqüífers estiguin en condicions. Però li diré més, qui fa aquestes dessaladores no és el Govern balear, és el Govern central.

Moltíssimes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2174/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exclusió dels béns de l'Església catòlica de l'1% cultura de l'Estat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 9 RGE núm. 2174/05, relativa a exclusió dels béns de l'església catòlica de l'1% cultural de l'Estat que formula el diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot voldria donar l'enhorabona a la Conselleria d'Educació i al Ministeri de Cultura, després de la inauguració de l'edifici de Can Salas, unes infraestructures culturals que feien molta falta a les nostres illes.

El novembre del 2004 el Grup Parlamentari Socialista en el Congrés va registrar una proposta en el Congrés dels Diputats, a la qual s'instava el Govern a què s'establiessin criteris imprescindibles en l'aplicació del fons provinents de l'1% cultura, entre els que ha de figurar que els elements immobles, etcètera, objecte d'inversió siguin béns d'interès cultura, o estiguin protegits o catalogats per les diferents legislacions autonòmiques i que siguin de titularitat pública o bé que existeixi una cessió d'ús públic.

Aquesta proposta, en el nostre entendre, contradia d'una forma preocupant els acords que a través dels quals se va

arribar en el Consell de Patrimoni celebrat l'octubre passat a Palma, allà on s'establien una sèrie de criteris per tal de què diferents béns, ja siguin públics o privats, es poguessin acollir als fons provinents de l'1% cultural.

La nostra pregunta Sr. Conseller, va en el sentit de saber el seu parer sobre quin tipus de béns i com queden especialment afectats els béns de l'església catòlica, en el cas de què aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista en el Congrés s'aproves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament existeix un flagrant contradicció entre el que diu el ministeri i el que pretén aprovar el Congrés dels Diputats de Madrid.

Per tant, la meua opinió quina és? Bé, la meua opinió és que en aquests moments en el ministeri hi ha la sensibilitat i el consens, ho vull subratllar, un consens total respecte la qüestió de quins són els criteris que s'han de contemplar per al repartiment de l'1% cultural, que no són exclusivistes, naturalment són diferents als que hi havia abans, però jo crec que s'ha arribat a un consens entre totes les comunitats autònomes i el ministeri. Per tant, hi ha un acord sobre aquesta qüestió.

Naturalment això xoca amb la proposició no de llei que el grup de la majoria en el Parlament i que se suposa que dona suport al ministeri vol aprovar. Per tant, ens trobam davant d'una vertadera contradicció.

Jo l'únic que puc dir, és sabut a més que el riquíssim patrimoni de l'església catòlica mereix ser protegit per moltes qüestions que ara no és necessari explicar, principalment d'ordre artístic. Itàlia i Espanya són països especialment rics en aquesta matèria, per tant, això s'ha de cuidar i costa molts de doblers cuidar-ho i l'Estat ha dedicat recursos a cuidar-ho. En això hi està tothom d'acord. Però aquesta proposició que vostè ha llegit és explícitament contrària a això, és a dir, explica l'exclusió dels béns propietat de l'església.

Per tant, primer creim que xoca literalment amb la línia que manté el Govern de consens amb les autonomies i que la ministra divendres passat va explicar al nostre President, amb molta claredat, en un clima a més de concòrdia i bon enteniment. Però naturalment la postura del Grup Parlamentari Socialista sorprèn perquè posa en discussió, posa en berlina la posició del propi Govern respecte aquesta qüestió.

Jo sincerament no comprenc i estam a l'expectativa de veure com se resoldrà aquest tema perquè naturalment nosaltres pretenem que els acords, als quals s'ha arribat amb un consens total, que ha arribat el Ministeri de Cultura amb totes les

comunitats autònomes, aquests criteris vagin a missa, mai tan ben dit i puguin ser aplicats durant aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, nosaltres el que li demanariem és que insistís sobre aquesta qüestió, que fos vigilant per tal de què els acords del *Consejo del Patrimonio* siguin respectats perquè entenem que no se poden donar passes enrera en l'aplicació de l'1% cultural. Pensam que l'extens i enorme patrimoni històric de les nostres illes públic o privat, amb totes les garanties i els controls que se requereixin, han de poder optar en aquestes ajudes, per petites que puguin semblar.

Per tant, Sr. Conseller, nosaltres li demanam aquesta actitud d'informació davant el ministeri per tal de fer constar la nostra preocupació en aquest sentit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir Sr. Conseller?

I.10) Pregunta RGE núm. 2175/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'eficiència energètica en l'enllumenat públic de Formentera.

Passam a la pregunta número 10 RGE núm. 2175/05, relativa a millora de l'eficiència energètica en l'enllumenat de Formentera que formula el diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta per al conseller d'Indústria i Comerç. A la vegada també donar-li l'enhorabona per aquest projecte pioner a les Illes Balears que s'està desenvolupant a Formentera.

Ens agradaria que ens expliqués un poc en què consisteix el projecte d'eficiència energètica en l'enllumenat públic de l'illa de Formentera, que precisament com tots volem suposar redundarà en una millor eficiència energètica, menor consum de combustible. Per tant, menor contaminació i posar un granet d'arena en el compliment del Protocol de Kyoto.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Indústria i Energia.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé com ha dit, o com ha avançat molt bé el Sr. Diputat, el Govern està desenvolupant la primera fase del Pla d'eficiència energètica i reducció de la contaminació lumínica a Formentera. És un projecte que ve d'enrera, va començar l'anterior legislatura i que s'està duent a terme per aquest Govern. És a dir, l'habilitació pressupostària, la firma del convenis, etcètera s'ha duit a partir de desembre del 2003. I en aquest moment s'està treballant, com els dic, en un projecte que està englobat dins el Pla d'eficiència energètica de les Illes Balears, que té un dels eixos fonamentals en la revisió del Pla energètic de les Illes Balears, ara en procés de revisió, com estic dient.

Molt bé. És un projecte emblemàtic, és un projecte pioner, que a més té un caràcter demostratiu, no només a les Illes Balears, sinó que crec que arreu d'Espanya i que permet demostrar que és possible tenir més llum, estalviant d'una manera més eficient. Els objectius més importants es centren en protegir l'illa de Formentera de la contaminació lumínica, en aplicació d'una sèrie de mesures d'eficiència energètica en l'enllumenat públic. Promoure la cultura de l'estalvi i l'eficiència energètica. Disposar d'un enllumenat públic i eficient no contaminant. Millorar la il·luminació exterior de Formentera. I aconseguir una reducció del consum energètic a l'illa i en conseqüència una disminució de la factura elèctrica. Evidentment això és una manera de contribuir al compliment del Protocol de Kyoto.

Les dades que en aquest moment tenim de les primeres proves que se fan en la primera fase, són bastant més bones fins i tot del que s'havia previst. Es calculava que hi podria haver un estalvi de consum energètic que podria rondar el 40%. En aquest moment les dades ens estan donant un 61,44% d'estalvi de consum energètic. Estam estalviant una potència instal·lada que es situaria en uns 53,54%. I quan a la reducció lumínica, de contaminació lumínica, és a dir, de llum que deixa d'escampar-se cap al cel, la disminució oscil·laria entre un 87%, en el cas que la il·luminació pública es trobi a ple rendiment, o en un 92% si funciona en règim reduït. Això significa que es deixen d'emetre 140 tones de CO₂ a l'atmosfera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat?

I.11) Pregunta RGE núm. 2178/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del "farmacèutic a l'alta".

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 2178/05, relativa a implantació del "farmacèutic a l'alta" que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta és exactament, quins beneficis ha suposat la implantació de la figura del "farmacèutic a l'alta" per part de la Conselleria de Salut i Consum?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Munar, jo crec que un dels principals problemes que té la nostra sanitat és l'important despesa farmacèutica, o l'important despesa en medicaments que tenim i que ve a ser de prop d'un 20% del pressupost total de sanitat. Per tant, hem de cercar mesures per tal de poder cercar una eficiència raonable, mantenint la qualitat i també l'ús racional dels medicaments.

Precisament una de les mesures que vàrem posar en marxa de manera immediata va ser aquesta de "farmacèutic a l'alta", que vàrem iniciar a l'àrea de Son Dureta i a l'àrea d'Eivissa i Formentera. Tot i que enguany, atès l'èxit d'aquesta mesura, l'estendrem a les altres àrees. De fet també li he de dir que ha tengut un premi a nivell nacional d'una revista especialitzada que és *Correo Farmacèutico*.

Consisteix precisament en què un farmacèutic en aquestes àrees tengui una atenció integral al pacient que ha estat hospitalitzat. Per exemple, abans un pacient hospitalitzat rebia l'alta i si necessitava determinada medicació o informació sobre aquesta medicació, com ho havia de fer, era el metge de família d'Atenció Primària que li donava aquesta informació. Mitjançant aquest programa aconseguim que un "farmacèutic a l'alta", una vegada tengui l'alta del pacient hospitalitzat l'informi, li doni la recepta en el cas de què sigui necessari i li doni també una sèrie de pastillers setmanals, sobretot a aquelles persones més majors, perquè sàpiga quina medicació exactament ha de prendre i l'informa de manera general de tot allò relacionat amb la seva medicació i li fa una atenció particularitzada. Això ens ha suposat un avanç molt important en allò que és l'atenció farmacèutica al ciutadà, en allò que és l'ús racional del medicament i també, lògicament, en una eficiència.

Tenim estimat que els beneficis econòmics d'aquesta mesura són uns 2.100 euros cada 100 altes. Encara tenim per determinar, feim l'avaluació de l'any passat, quin és el benefici total econòmic d'aquesta mesura. Però en qualsevol cas jo li puc assegurar que és una mesura que ha tengut tan d'èxit que enguany la incorporarem a les altres àrees. I com li dic, ha tengut fins i tot reconeixement a nivell nacional perquè du aquesta eficiència i també una cosa molt important, l'ús racional del medicament. Ensenyar, informar als pacients, en aquest cas hospitalitzats, sobre la medicació que ha de prendre.

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2157/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista relativa a propostes de la comissió d'experts de la Conselleria de Treball i Formació respecte dels fixos-discontinus.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 12 decau per malaltia de la Sra. Carme García i Querol.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3998/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reprovaçió del Conseller d'Interior.

Passam per tant, al tercer punt de l'ordre del dia i que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei. I en primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE 3998/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a reprovaçió del conseller d'Interior. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el diputat Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. No podré extenderme como me gustaría en todos y cada uno de los motivos que pueden justificar y amparar esta proposición no de ley y ante la escasez de tiempo que me obliga a ser sintético y a enumerarlos brevemente. Confiando en que dicha brevedad sea suplida por la memoria colectiva.

Se trata de una moción de reprobación de lo que ha sucedido durante este primer tramo de legislatura con el Sr. Conseller de Interior en este Parlamento. Y empezaremos con una foto de grupo de esta Conselleria de Interior para ver que no solamente tenemos el problema con el Sr. Conseller, sino también con sus 3 directores generales. Tenemos un caso de malas compañías, puesto que junto al conseller de Interior hay 3 directores generales. El primero de ellos el director general de Interior y que recientemente ha sido condenado por conducta antidemocrática en su ayuntamiento por un tribunal de lo contencioso-administrativo por negar documentación a la oposición. El segundo, el director general de Emergencias, a quien los tribunales condenaron en su momento por una demostrada falta de lealtad en un juzgado de lo contencioso a la administración y por actuar con temeridad y mala fe ante la administración de justicia, según una sentencia de la Sala de lo Penal del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares. Y por último tenemos la directora general de Función Pública que es quien promueve la apertura de los cajones de inspectores de servicios mediante el uso de palanqueta, aprovechando su ausencia. En fin, una joya de malas compañías.

Empezó la política en esta conselleria con la depuración de los cargos hostiles que quedaban de la anterior administración, los funcionarios significados con el Gobierno anterior. Y en sólo un par de meses, no llegó ni siquiera a los dos meses, se liquidaron más de una treintena de cargos de libre designación del Gobierno anterior, algunos de los cuales ocupaban su puesto desde el primer Gobierno del Sr. Matas, con lo cual es difícil decir que fueran significados miembros del partido en el Gobierno en aquel momento.

Pronto empezaron también los problemas con la justicia, hasta 3 veces se han recibido sentencias condenatorias por los tribunales de justicia por cosas sucedidas en la Conselleria de Interior. El primer caso fue el caso del catalán de los mayores de 50 años. El segundo el de las comisiones de servicio del IBANAT. Y el tercero, ya más reciente, el bolsín de interinos. Han sido 3 casos, en los que no me extenderé por supuesto, en

los que los tribunales han tenido que parar una determinada política por ir más allá de lo que la Constitución permite. Siempre se ha tratado de casos en que se beneficia a unos, en perjuicio de otros. No conozco ningún caso en que un conseller en menos de 1 año haya recibido 3 reveses judiciales por razón de inconstitucionalidad, amén de otras actuaciones extrañas que ahora empezamos a comprender y que han salido a la actualidad últimamente. Conocerán el nombre de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia, afiliada del Partido Popular y que presuntamente utiliza títulos falsos. Pues bien, el Govern ante dos sentencias contradictorias que afectaban a esta señora, una a favor y otra en contra, se retiró del Tribunal Supremo para permitir que ganara un pleito contra la administración, cuando la administración tiene la obligación de defender su interés hasta el final. Espero que en próximas fechas podamos aclarar lo que ha sucedido con este caso.

Prosigamos con las irregularidades, pasemos a irregularidades en la función pública, el concurso de traslados. El primer concurso de traslados se debían de haber ofertado todas las plazas que no estaban en propiedad de funcionarios de carrera. Pues bien, cerca de 110 plazas, de las que 83 eran de concurso y que estaban dotadas económicamente, no fueron ofertadas en el concurso de traslados. Con ello, alguien que dispusiera de información privilegiada podía esperar a una segunda fase del concurso para hacerse con esas plazas, cuando los mejores competidores ya habían participado en el primer concurso y tenían que esperar otros 2 años para volver a concursar. De modo que a candidatos de segundo nivel les resultaría más fácil en la segunda fase del concurso, mantenida en secreto, acceder a sus posibles plazas. Irregularidades en la función pública, enchufismo, quizás sea la más significativa.

Concluida la fase de depuración, hubo una especial dedicación en colocar a los fieles y en ello ha tenido una posición destacada lo sucedido en la Dirección General de Emergencias. Recordarán que denuncié que se había hecho un curso de dirección de emergencias, sin publicidad, para un grupo de amigos y socios mercantiles, algunos de los cuales se les enchufó a continuación en la conselleria. Pues bien, ahora ya se les ha hecho fijos, tal y como denuncié se habían creado plazas exclusivamente para ellos, con dos requisitos que nadie más podía tener, tener un curso específico de dirección de emergencias y un año de experiencia, justo lo que acababan de conseguir, un año de experiencia que llevaban, más el curso y era los únicos que podían tener esa conjunción de factores. Y hay alguno colocado en cargo tan exótico como lo era, ya lo vimos aquí, el de jefe de mantenimiento de embarcaciones en la Conselleria de Interior de Marratxí. Cuando pregunté a qué se dedicaba se me dijo que a cuidar una veintena de motos náuticas que no tiene la conselleria, ni nunca las ha visto susodicho, ni muchísimo menos. Incluso un diputado del Partido Popular nos decía el otro día que estaban en muy mal estado. ¡Pues vaya con el jefe de mantenimiento de embarcaciones!

Pero el caso más emblemático es el del propio cargo público que se crea y genera el mismo director general de Emergencias. Y digo que se crea, genera y adjudica por lo siguiente. El mismo director general de Emergencias, con la bendición del conseller de Interior, el 9 de septiembre del 2003,

reunió una mesa de negociación para perfilar su plaza, él mismo dice cómo va a ser su plaza. Su plaza tenía que tener 3 titulaciones, las 3 que tenía él y tan dispares como ingeniería industrial, que no sabemos muy bien si la tiene o no, pero afirma que sí, técnico superior de policía y el indispensable curso específico de dirección de emergencias. Inmediatamente, unos días después, el 29 de septiembre inicia el curso de dirección y gestión de emergencias hasta el 30 de octubre del 2003, sin hacer convocatoria oficial, sin que haya hoja de inscripción alguno, sin que se paguen derechos de ninguna clase por participar en un curso especialmente caro. Se hizo una lista de personas seleccionadas mediante una lista manuscrita y que luego fue mecanografiada y entregada a una funcionaria para completar los datos que se ignoraban de los escogidos. El listado manuscrito original y su copia impresa desaparecieron de la carpeta del funcionario que los custodiaba.

Pero cuidado, justamente además del director general concursó otra persona y concursaba otra persona con unos títulos que decía que eran buenos. ¿Quién tuvo que decidir sobre si esos títulos eran buenos o no? El otro opositor, que en un alarde de transparencia el propio director general de Emergencias evacuó una consulta de 9 de febrero de la jefa del servicio de concursos y oposiciones en la que se ponía en duda los requisitos del otro opositor, y dice: “este que oposita conmigo no tiene los títulos que toca”, evidentemente. ¿Alguien ha visto algo semejante en algún sitio? Pues bien, resultado el 13 de abril del año 2004 el conseller de Interior adjudica a su director general de Emergencias la plaza que le había creado con los requisitos específicos y con una intervención en resolución de conflictos en la que intervino el propio afectado que iba a conseguir la plaza. Yo no he visto una cosa semejante en toda mi vida en la administración pública y se han visto cosas grandes en esta comunidad autónoma.

Siguiendo con las irregularidades en la función pública, la lotería de Navidad a la que ya hicimos referencia en su momento. Todos recordarán que si se han de modificar, ya lo denunciamos en su momento, que si se han de modificar los complementos de destino se haga antes de un concurso de traslado para que la gente sepa cuando va a trasladarse qué vale la plaza, que le van a pagar en la plaza a la que va a trasladarse. Pues bien, aquí se hizo al revés, una vez hecho el concurso de traslado se modifican los complementos de destino de los funcionarios, a ti sí, a ti no, según quién tuviera la plaza. Mucha gente que tenía los mismos requisitos vio como de forma arbitraria a unos se les subía el complemento de destino y a otros no. A uno le llegaron a poner un complemento de destino de 42.000 euros, ni más ni menos, fue el récord. Pero esto sucede cada dos por tres, el pasado día 8 hubo otra modificación porque cada mes se modifica el catálogo de puestos de trabajo, se modifican las características de los puestos de trabajo. Y ha habido otra lotería, no sé si la promotrot está en la función pública o en las máquinas tragaperras, porque desde luego en la función pública cada mes, cada dos meses se retocan los sueldos de todos, a este se lo subo y a este no.

Sigamos, punto quinto, escaso respecto al Parlamento. Aquí hemos de enclavar lo que llamamos el asalto a la Comisión de Asuntos Institucionales. No estando en el orden del día de su

intervención, se obligó al Grupo Parlamentario Popular a que promoviera un cambio en el orden del día, que alteraba el orden de asuntos a tratar, puesto que el Sr. Conseller y algunos auxiliares suyos habían pactado con dos medios de comunicación de carácter nacional que harían una comparecencia por sorpresa. No me extenderé más porque me queda poco tiempo.

Sigamos, la ingente cantidad de preguntas que se han contestado con evasivas, o que simplemente no se han contestado, preguntas de todo tipo, orales, en pleno, escritas, solicitudes de documentación, justifican también esta proposición de no ley. He reducido de forma significativa las preguntas y solicitudes de documentación para ver si se vacía de una vez el cajón de asuntos pendientes. No hay manera, en estos momentos hay unas 50 preguntas sin contestar, solamente a este diputado, y unas 30 solicitudes de documentación sin complementar.

Pero el capítulo más grave y más largo quizás pueda ser el de las mentidas, falsedades o faltas a la verdad, como se quiera decir para que quede con mejor decoro para esta cámara. Y entre ellas, la que más destaca es la falsa multa. Todos recordarán que se promovió la publicación del 19 de septiembre del 2003 de la noticia, de la existencia de una falsa multa que tenía los siguientes frentes. Primero, había un expediente sancionador por una posible multa de 200 millones de euros contra España y que los tendría que pagar Baleares. Segundo, que Matas estaba negociando con el Ministerio de Exteriores para paralizar el expediente. Y tercero, que el ministro Acebes había enviado una carta diciendo que la multa la iba a tener que pagar Baleares. Bien, resultó que no había expediente sancionador, el que Sr. Matas jamás negoció con el Ministerio de Asuntos Exteriores, todo esto lo tengo en respuestas parlamentarias, y la carta del ministro Acebes no aparece ni por Baleares ni por Madrid. Ninguna de las 3 patas de esta falsedad se demostraron ciertas, por supuesto.

Las mentiras de Camariñas, aquí sí que el capítulo es extenso. Llegaron a ser tantas que era imposible enumerarlas en un tiempo de una intervención parlamentaria. Por eso el día que tuve que intervenir en este Parlamento sobre ello hice un expediente con 34 falsedades, ni más ni menos, cada una recogida de forma textual y con el documento o texto que demostraban que era una falsedad lo que se había dicho. Yo sólo recordaré una que creo que fue quizás la más grave, por lo menos éticamente. Desde esta misma tribuna el Sr. Conseller dijo que el dinero solidario, lo digo más o menos textualmente, se lo estaban comiendo 4 mangantes en una comida de la Playa de Palma y los 4 mangantes a los que se refería el Sr. Conseller eran unos damnificados del Prestige, ciudadanos de Camariñas que habían sido invitados...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo Sr. Presidente rápidamente. Tendría que seguir ahora con la deficiente administración del dinero público, me referiría a los 5.760 euros que debían de haber sido enviados a

Camariñas y que estaban en una caja fuerte, que en principio no existía y que luego existió. A los 500.000 euros que estaban disponibles para Camariñas que desaparecieron. A la ingente cantidad de obras de jardinería complementarias que hace el conseller, sin el expediente de contratación. Al sobre coste que se paga cuando se organizan cenas en un conocido restaurante a cargo del presupuesto público. Me refería también a los 18.000 euros que se destinan cada mes al pago del alquiler del local del EBAP. Me referiría también al coste de la pintura de los coches de la policía local que, con esto acabo Sr. Presidente, les doy un detalle para que vean cuál va a ser ese sobre coste. Por ejemplo en Palma la policía local compra coches de color blanco, bueno compra no, los tiene en *renting* y los recibe en un determinado color. Según parece la promesa que hubo por parte del conseller de Interior es pintarlos con los colores republicanos, tal y com están todos los demás. Bien, resulta que como son un *renting* luego hay que devolverlos a la casa y la casa, naturalmente, no los quiere con esos colores, por honorables que sean los fines a los que representa. Pues bien, los volverá a pintar otra vez del color anterior. Ese es el compromiso que parece ser que existe en este momento. Todo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez per favor, si és tan amable.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

En fin, he acabado ya Sr. Presidente. Políticas de depuración, problemas con la justicia, irregularidades en función pública, escaso respecto al Parlamento, mentidas, deficiente administración del dinero público. No cabe más tiempo, ni yo tengo tiempo para más.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Per fixació de posició per part del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup donarem suport a la proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista perquè entenem que tots els arguments que ha esmentat el portaveu Sr. Diéguez nosaltres hi estam, no només d'acord, sinó que creim que s'ha vulnerat en molts de casos aspectes fonamentals d'allò que s'entén que ha de ser un conseller, per tant, qui té la responsabilitat de temes bàsics com és tot allò relacionat amb la funció pública i en altres qüestions que, com dic, ja s'han esmentat abans. Per tant, per totes les raons que jo no tornaré dir, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei de reprovació del conseller d'Interior.

I dir també una sèrie de qüestions referides a allò que per a nosaltres ha fet el conseller d'Interior a temes que són bàsics. En primer lloc en el tema del català, jo voldria recordar que el conseller ha obert un conflicte, va ressuscitar un conflicte que ja estava tancat feia molta estona, ja s'havia superat i sobre una hipotètica preparació insuficient dels funcionaris en el

coneixement del català. Nosaltres creim que això va ser un motiu que va generar tota una disfunció a nivell social sobre un tema que, com dic, nosaltres entenem que ja estava molt superat però que el conseller va voler tornar a insistir-hi.

En segon lloc també li he de dir que per a nosaltres el conseller d'Interior ha vulnerat en distintes ocasions -i així li ho ha dit, a més, la Justícia- la Constitució. Jo vull recordar que hi ha dues sentències per atemptar contra els drets fonamentals consagrats a la Constitució. Per tant el conseller en reiterades ocasions no ha tengut en compte, i al nostre entendre ha violat clarament, allò que són els preceptes fonamentals de la Constitució i així, com dic, se li ha dit a través també de sentències judicials.

En tercer lloc també creim que tot el que fa referència als temes de funció pública, hem hagut de dur, o patir en aquesta cambra la pitjor forma de fer política en aquest sentit, que ha estat a través de la Llei d'acompanyament dur-nos modificacions que en molts de casos es podrien posar en entredit. Ja ho hem fet en el moment en què així ens ha arribat a través d'aquestes lleis d'acompanyament tant del 2003 com del 2004, que s'han dedicat a dur endavant tota una sèrie d'actuacions al nostre entendre absolutament incorrectes. A la darrera llei d'acompanyament, ara del 2004, on es va plantejar el pla d'estabilitat, nosaltres creim que també aquest pla d'estabilitat transpira inconstitucionalitat pels mateixos pressuposts que va ser declarada també inconstitucional la convocatòria d'oposicions per regular el tema dels interins que es va fer la darrera legislatura del Sr. Matas l'any 99, que a més també hi va haver una sentència sobre aquest fet, però resulta que ara el Govern de les Illes Balears, i concretament el conseller d'Interior, torna insistir per tornar, al nostre entendre, a vulnerar els drets fonamentals, com dic, recollits a la Constitució.

Per tant creim que aquestes actuacions, al nostre entendre, atempten clarament contra els principis, com deim, fonamentals, però també sobre una forma, com dic, no només superada, sinó que es pretén, a través també de dur aquestes qüestions a través de la Llei d'acompanyament, vulnerar la negociació col·lectiva i escapar, per tant, del control públic i del control de tots els aspectes o de tots els àmbits que han de participar per fer que l'administració pública i sobretot qui ha d'administrar els doblers públics i qui ha de gestionar, que són els funcionaris i els contractats laborals, idò siguin d'una manera el més -com dic- d'acord amb els drets bàsics, i per tant oberta a tothom i que no sigui precisament que facin feina per un partit sinó que es faci feina per als administrats i, per tant, per als ciutadans.

Nosaltres per totes aquestes raons, afegint també que en moltes ocasions s'ha faltat al respecte mínim d'aquesta cambra i també als seus parlamentaris, que se'ls ha acusat fins i tot de coses que no tenien res a veure amb la veritat, per totes aquestes raons i per moltes més que ha explicat en el seu moment el Sr. Diéguez, el portaveu del Partit Socialista, nosaltres donarem suport a la reprovació del conseller d'Interior, perquè creim que pel bé de la democràcia, pel bé d'aquest parlament, evidentment el conseller d'Interior necessita i ha de ser reprovat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, és obvi que el debat d'aquesta proposició no de llei ha anat per camins que excedeixen el que es fixava inicialment a l'exposició de motius. Per tant el nostre grup parlamentari només vol assenyalar la nostra coincidència en molts dels punts que ha assenyalat el Sr. Diéguez; em referesc a la falsa multa, a les versions de Camariñas..., ja ho vam dir a comissió i naturalment mantenim allò que allà vam dir. També, naturalment, allò que ha afegit la Sra. Rosselló de la rebaixa de l'exigència del català per a nosaltres és un tema molt sensible que consideram que hi tenim plena coincidència.

Però si més no em permetran que també parli dels dos punts que sí fixava l'exposició de motius del Grup Socialista, que el Sr. Diéguez hi ha hagut de passar molt de veres però que també són importants i crec que fonamentals.

L'article 14 del Reglament d'aquesta cambra és clar i taxatiu, i diu textualment que "l'Administració requerida haurà de facilitar la documentació sol·licitada als grups parlamentaris". El Govern de les Illes Balears està incomplint reiteradament aquesta disposició reglamentària. Tots els grups de l'oposició estam afectats per aquest incompliment. Hi ha preguntes i sol·licituds de documentació de l'any 2003 que encara no se'ns han fet arribar. Jo crec que el Reglament d'aquesta cambra s'ha de complir perquè si no es genera indefensió i no es poden dur a terme les tasques de l'oposició com pertoca.

Passem a l'altre punt que també hi ha a l'exposició de motius, que nosaltres consideram força -així ho vàrem dir en el seu moment-, molt, molt greu. El passat mes de juny, dia 9 concretament, com ja s'ha dit aquí, el Partit Popular i el conseller d'Interior varen forçar la inclusió d'una compareixença a la Comissió d'Assumptes Institucionals que no estava inclosa a l'ordre del dia. No entraré ara en disquisicions jurídiques ni parlamentàries, apel·laré només al sentit comú. Com pot haver-hi un debat just, com pot haver-hi una tasca de control des de l'oposició, com es pot fer feina parlamentària si els diputats anam a una comissió a debatre unes proposicions, que hem estudiat, hem preparat, i ens trobam amb una compareixença que no sabíem que hi fos, que no havíem tingut temps de preparar i que es va fixar forçant el Reglament? Crec que això va vulnerar l'article 68 del Reglament, però això és una suposició; del que sí estic segur és que va vulnerar el sentit comú i els bons usos parlamentaris. Açò va suposar una queixa formal del nostre portaveu en aquell moment i l'abandó de la comissió com a queixa, també. Aquí hi ha la importància d'aquest assumpte. Una decisió d'aquestes característiques, modificar l'ordre del dia per interessos partidistes i sense cap necessitat objectiva, sense cap necessitat objectiva, genera una clara indefensió dels grups de l'oposició,

especialment d'aquells que no tenim presència a la mesa i ens en vam assabentar en el mateix moment.

I és que a partir d'aquest precedent que va crear el conseller d'Interior, que va crear també el Partit Popular, mai no podem estar segurs de quin ordre del dia és el fiable, mai no sabrem si anam a debatre un tema i si en canvi ens trobam allà un conseller assegut que ens ve a explicar el que vulgui en el darrer moment. Açò és el que es va potenciar a partir d'aquesta irregularitat, des del nostre punt de vista. Ho consideram injust, molt injust i, ja dic, que trenca els usos parlamentaris. Ho vam dir en el seu moment i aquí ho mantenim.

La situació creada és irregular i crec que és, a més, perillosa, perquè no hem d'oblidar, i açò és el més greu de tot, que dificultar la tasca de l'oposició és també dificultar la tasca del bon funcionament del sistema democràtic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sr. President, senyores i senyors diputats, és evident que el Sr. Diéguez ha aprofitat aquesta reprovació per donar moltes més causes i motius dels que va donar inicialment quan va presentar la proposició no de llei. Jo només n'hi contestaré algunes.

En relació al tema de Camariñas, el famós tema de Camariñas, la documentació i la informació que va donar el conseller d'Interior a la famosa compareixença de dia 9 de juny a la Comissió d'Assumptes Institucionals ha estat ratificada, confirmada per dos informes: un informe de la Inspecció General de Serveis i un altre informe d'Intervenció General, on queda molt clar que la solidaritat del govern del pacte hauria consistit en anunciar 1 milió d'euros per pal·liar la catàstrofe ecològica, quan en realitat només se n'arribaren a gastar 377.483, dels quals només 251.774 foren imputats, i per tant gastats correctament, a la famosa partida de Camariñas. De cada 4 pessetes que havia promès el pacte de progrés només n'havia gastada 1 correctament, si ens atenem al text de l'acord i al conveni subscrit pel Consell de Govern i l'Ajuntament de Camariñas, criteri que va seguir l'informe d'Intervenció General. Repetesc: del milió d'euros promès només se'n gastà una quarta part correctament, i de cada 100 pessetes que es gastaren finalment 34 no eren imputables a la partida a la que foren finalment imputades.

En relació al tema de la multa de 200 milions d'euros em remet a la intervenció que va tenir el diputat del Grup Parlamentari Popular, Sr. Miguel Jerez, a la Comissió d'Assumptes Institucionals dia 9 de febrer de l'any 2005, on hi ha una sèrie de fets incontrovertibles i perfectament constatables. Durant l'any 2000, governant el pacte de progrés, els serveis de la Comissió Europea varen promoure un examen relatiu al control de riscos respecte d'accidents greus relacionats amb substàncies perilloses. També és cert que d'aquest examen

es desprèn un escrit d'infracció que posa de manifest els incompliments de la transposició i aplicació de la mencionada directiva europea. No és menys cert que el Reial Decret 55/99 atribueix a aquesta comunitat autònoma competències respecte d'assegurar el compliment de les obligacions que es desprenen d'aquesta norma, i també és veritat que el Govern de les Illes Balears era obligat a aprovar abans de l'any 2001 un pla de riscos químics posant els mitjans materials i humans necessaris per actuar davant calamitats o catàstrofes d'aquest tipus, i el pacte de progrés no ho va fer. Espanya, per tant, corria el perill de ser multada per culpa de les Illes Balears amb una quantitat que els tècnics varen estimar en uns 200 milions d'euros. Per tant, Sr. Diéguez, no ressusciti temes que ja han estat suficientment explicats, fil per randa, pel mateix conseller a les seves compareixences i fins i tot a proposicions no de llei com aquesta.

Els motius que inicialment vàrem empènyer el Sr. Diéguez a presentar aquesta reprovació del conseller d'Interior, tal com ha dit molt bé el portaveu el PSM, són, tal com s'enumeren a la seva proposició no de llei -una altra cosa és que vengui aquí i doni unes raons completament diferents, jo tampoc no sé si això és un assalt parlamentari o no, ja ho veurem-, són, el primer, que les preguntes escrites i les sol·licituds de documentació que fa l'oposició no es contesten amb la celeritat que seria recomanable; la segona raó que vostè dóna seria l'ironia i el to de menyspreu que traspuen algunes d'aquestes respostes; el tercer motiu seria la compareixença de Camariñas el passat 9 de juny.

Començarem per la darrera de les raons: la inclusió a l'ordre del dia de la Comissió d'Assumptes Institucionals del passat 9 de juny d'una compareixença inicialment no prevista. Independentment de les distintes interpretacions que es feren aquell dia de l'article 68 del Reglament d'aquest parlament, el cas és que el conseller d'Interior no forma part de la mesa ni és membre de la comissió, de manera que ni pot fixar l'ordre del dia ni tampoc alterar-lo; en tot cas és el Grup Parlamentari Popular l'únic responsable del que succeí. Dit això, l'article 68 del Reglament del Parlament permet alterar, i ho pos entre cometes, l'ordre del dia sempre que, primer, ho demani un grup parlamentari, cosa que va fer el Grup Parlamentari Popular un dia abans; dos: sigui a proposta del president de la comissió, com així va ser; tres: hagi complert els tràmits reglamentaris, com així també va ser perquè la sol·licitud de compareixença datava del dia 19 de maig de l'any 2004, vint dies abans del dia d'*autos*, havia estat admesa per la Mesa i també publicada.

A més a més dels formalismes, que es varen complir tots, el lletrat en aquella ocasió i parlant en nom de l'equip de lletrats, amb els quals ja havien estudiat el tema, o sigui, la inclusió de la compareixença a l'ordre del dia, es va pronunciar de manera taxativa: alterar l'ordre del dia no vol dir, tal com defensava ardorosament el Sr. Diéguez, només permutar o intercanviar els punts de l'ordre del dia, no; també significa, alterar, també significa afegir a l'ordre del dia un nou assumpte a la comissió, tal com es va fer.

És evident que el Sr. Sampol -es pot constatar en el *Diari de Sessions*, en efecte-, que ell es va considerar indefens, però vostè no, Sr. Diéguez, vostè no. Vostè què deia, en aquella comissió? "*No tenemos ningún problema para debatir con el*

Sr. Conseller sobre ese tema o cualquier otro. Es más, incluso se lo digo ahora, que, si quiere, fuera de esta comisión no tengo ningún problema para debatir con usted en la sala que quiera de este parlamento o donde quiera sobre este tema, vengo preparado para ello y tengo argumentos más que sobrados para debatir con usted, cuando, donde y como quiera, en público o como a usted le dé la gana". En què queda, per tant, la indefensió del Sr. Diéguez, si no en un foc més dels múltiples focs d'artifici propis d'una incontinència verbal considerable, quan aquell dia acusà el Grup Parlamentari Popular de actitud realment golpista que està cargándose la vida parlamentaria, de fraude parlamentario, de grave crisis, etc.?

Segona de les raons de la reprovació: el retard amb què es responen les sol·licituds de documentació i les preguntes amb sol·licitud de resposta escrita per part d'aquest govern. Jo -i ho dic sincerament- admir els personatges quixotescs com el Sr. Diéguez, que fan la seva feina a consciència pensant a millorar el dia a dia d'aquest parlament, però també és ver que un, abans d'atacar, ha de mirar si té coberts els flancs i sobretot si es pot fiar de la seva reraguarda, perquè és molt bo de fer caure dins la temeritat, temeritat d'arriscar-se que les acusacions d'un li rebotin multiplicades. Prova d'això són les conclusions que es deriven d'un mostreig que ha fet el Grup Parlamentari Popular sobre els terminis de resposta, terminis de resposta, a les preguntes i a les sol·licituds de documentació formulades pel Grup Parlamentari Popular durant el temps del pacte de progrés. S'han agafat un de cada deu expedients i el resultat és el següent: preguntes escrites, se'n feren 1.859, s'ha agafat una desena part aleatòriament, és a dir 186; d'aquestes 186 resulta que 53, només 53, varen ser contestades dins el termini, 133 varen ser contestades fora de termini o no contestades, o sigui, un incompliment en preguntes escrites d'un 71,5%. De sol·licituds de documentació, d'un total de 2.075 sol·licituds que es varen fer s'ha agafat una desena part, 208, de manera aleatòria, de les quals 48 varen ser contestades dins termini i 160 fora de termini o no contestades; estam parlant de quasi un 77% d'incompliment. En resum, el govern del pacte de progrés contestava fora de termini o no contestava 3 de cada 4 preguntes o sol·licituds de documentació, 3 de cada 4, un 75%.

Segons un segon mostreig que hem fet, resulta que quan es contestava, quan es contestava, el termini mig de resposta era d'entre dos o tres mesos, en lloc dels 20 dies estipulats. Com que el nombres de preguntes i sol·licituds que han fet a dia d'avui els tres grups actuals de l'oposició -abans només n'hi havia un- és més gran que les sol·licituds que es varen fer en els quatre anys del pacte de progrés, a dia d'avui ens trobam que el pacte rebia la meitat del volum de sol·licituds i, així i tot, el pacte contestava amb més retard i amb menor concreció, com provaré tot seguit.

Anem a la darrera raó que dóna el Sr. Diéguez per reprovar el Sr. Conseller d'Interior, almanco segons el text de la proposició no de llei: el Govern estaria eludint les respostes i, textualment, "molt sovint són de caràcter irònic, amb un to de menyspreu cap a la representació popular", bé, com si la representació popular fos ell tot sol. Conscients que una resposta lacònica del govern del pacte més una resposta concisa de l'actual govern no fan una resposta llarga i detallada, conscients d'això seria recomanable que el Sr. Diéguez vigilàs

els flancs i la reraguarda abans d'atacar perquè els seus no li ho diuen, però el traeixen amb unes conductes molt pitjors que les que vostè retreu només al Partit Popular.

Volen veure, senyors diputats, com contestava el pacte de progrés a les preguntes que formulava el Grup Parlamentari Popular? Per exemple, quan el Grup Parlamentari Popular demanava a cada un dels consellers "quantes visites oficials als diferents municipis de les Illes Balears o audiències oficials als seus representants ha realitzat el conseller?", turisme, cultura, obres públiques, etc.; "quines audiències a associacions, empreses, col·lectius o entitats ha donat el conseller de...?", turisme, cultura, el que sigui; què contestava el govern del pacte? "Les necessàries per al bon funcionament de la conselleria". Digui'm, Sr. Diéguez, què és això...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Utilitzar un to de menyspreu o d'ironia. Però n'hi ha més. Quan la Sra. Castillo, diputada i actual consellera de Sanitat, demanava "quins desplaçaments ha efectuat la directora general de Menors fora de l'illa de Mallorca amb càrrec al pressupost de la Direcció General de Menors durant els darrers sis mesos?", què contestava el pacte?; "diversos desplaçaments en concordança amb les funcions que com a directora general de Menors calia dur a terme". Vet aquí un màster de diplomàcia. I no continuu perquè no tenc temps.

Per exemple, la Sra. Estaràs: "Quines competències de les transferides i de les que es transferiran al Consell Insular d'Eivissa i Formentera assumirà l'Ajuntament de Formentera?", i contestaven: "Totes les que creguin oportunes ambdues institucions". Aclaridor, aclaridor.

Queden clars, per tant, els perquès pels quals el Grup Parlamentari Popular rebutjarà aquesta reprovació del conseller d'Interior. En la nostra opinió el comportament del conseller cap a aquest parlament, contràriament al que diuen el Sr. Diéguez i els altres grups, ha estat exquisit, diligent i modèlic, i més si tenim en compte les provocacions a les quals el Sr. Diéguez l'ha sotmès, perquè les dades canten: des del juliol de l'any 2003 fins al març de l'any 2005 el conseller ha contestat 346 preguntes, 274 sol·licituds de documentació, 48 preguntes orals a comissió, 4 compareixences a petició pròpia i 4 més a petició de l'oposició, una predisposició a participar i a col·laborar amb els diputats d'aquesta cambra que res no té a veure amb l'anterior legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, li don 5 segons.

(Algunes rialles i remor de veus)

Faci una síntesi del que li queda.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Què em diran els diputats d'aquesta cambra de la conducta d'un parlamentari que diu "*fascistoide*" al conseller de Turisme i dedica descomunals epítets al conseller d'Interior, al qual vol reprovar avui? No és això reprovable?, no és reprovable dir-li "*emperador de la falsedat, rey de la vagancia, conde duque del filibusterismo parlamentario*"?, no és això el veritablement reprovable?

(*Petit aldarull a la sala i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

No he pogut acabar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font.

(*Aldarull a la sala*)

Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Primero que nada quiero dar las gracias a los grupos que apoyan esta proposición. Naturalmente al Sr. Font no se las puedo dar, pero sí que le voy a dar la enhorabuena, la enhorabuena porque ya lo han sacado de la nevera, y eso siempre es bueno para este parlamento, que gana un gran motivo de diversión, de diversión cuando no de escándalo, porque yo esperaba que, ya que salía aquí, nos hubiera dicho, ya que estamos haciendo argumentaciones *ad homine* nos hubiera dicho su opinión sobre los homosexuales o cosas así, que son cosas muy llamativas e interesantes, ¿no?, ya que estamos en ese tipo de cosas. Pero bueno...

(*Remor de veus*)

Tiene mucha gente que comparte sus opiniones, para que luego digan que usted... No digo nada más. Silencio, dejémoslo estar.

Mire, yo pedí.., si quiere entrar en cuestiones de preguntas y tal no voy a hacerlo porque tengo solamente 4 o 5 minutos, pero sí que le diré que yo pedí, por ejemplo, el estado de cuentas de la Conselleria de Interior, una cosa tan sencilla, empírica, de 1 de marzo, y se me contesta que no existe, no existe a 1 de marzo porque como el día 1 de marzo es festivo, el 28 desaparece y hasta el día 2 no vuelve, no existe el estado de cuentas; debe ser que se lo llevan los de "Ballena Blanca", porque si no, no entiendo cómo en la comunidad autónoma no existen las cuentas durante un día, desaparecen. No, por poner un ejemplo. Podría estar poniéndole ejemplos así durante muchísimo rato, pero no perderé el tiempo con eso.

Una vez más me llama la atención de que lo que haya hecho haya sido tratar de atacar y de ir con el retrovisor puesto mirando al gobierno anterior en vez de defender al conseller.

Que alguien lo defienda, que encuentren a alguien que lo defienda, pero es que no encuentran a nadie. El que más sale aquí sale para hablar algo del gobierno anterior y cosas así, pero a defender y justificar ha dedicado apenas un 15 o un 20% de su intervención, muy poco. Realmente es que es un tema difícil.

Mire, la intervención del Sr. Conseller ha servido para una degradación constante de la actividad parlamentaria, para una degradación constante. No ha venido aquí si no es a punta de pistola parlamentaria; sí señor, recordará que hasta una diputación permanente tuvimos que pedir que se convocara, y se negaron a que viniera. Ha venido cuando no ha tenido más remedio, ha alterado el orden como le ha dado la gana, ha puesto las comparecencias suyas cuando le ha dado la gana, con una interpretación siempre flexible del Reglamento para favorecer al gobierno, sí señor, y nada más.

Mire, ustedes cuando hablan de control al Gobierno me llama la atención que ustedes están haciendo aquí más de la mitad de preguntas que se le hacen al Gobierno; más de la mitad las hacen ustedes, más de la mitad, más de la mitad hacen ustedes, así que con esto queda archivado el tema éste.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, un poc de silenci.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Déjelos, déjelos, Sr. Presidente, déjelos que protesten...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...siempre es bueno.

Mire, sobre el tema de Camariñas no voy a insistir más porque no tengo tiempo. Sólo le diré una cosa: usted me dice ¿dónde está el millón?, y yo le digo ¿dónde están los 580.000 euros que se dejaron en caja?, ¿que se dejaron en caja y que desaparecieron?, ¡580.000 euros!, ¡580.000! No le ha defendido usted para nada del dinero que se encontró en su caja fuerte; ¿por qué no? Ha pasado por encima de ese tema, los 5.000 y pico de euros que había en su caja fuerte; sí, que... En esto ha pasado por encima. No querrá que le diga cómo lo sé, se lo puedo asegurar.

La multa de la Unión Europea. Más que hacer disquisiciones sobre cuestiones legales dígame dónde está, dígame "está en este documento o en este otro". Dígame dónde está. No me lo podrá decir porque no existe, no me lo podrá decir, ya le puede dar vueltas. Después ha dicho que España corría el riesgo de ser multada; ¡hombre!, entre correr el riesgo a ser multada...; todos los conductores cuando salen a la carretera corren el riesgo de ser multados si infringen el reglamento, y de ahí a ser multados hay una diferencia. No

existía esa multa y usted lo sabe. Usted dice que técnicos dijeron que 200 millones; pues dígame donde están estos técnicos porque nadie lo sabe, nadie sabe qué técnicos, nadie lo sabe, y no encontrará nadie, ni técnico ni no técnico, que le pueda justificar o amparar de una forma directa o indirecta esa cantidad, no lo encontrará.

Mire, sobre preguntas no contestadas no quiero perder el tiempo porque tengo un montón de preguntas que no me contestan de forma sistemática, sobre todo desde que sucedió el famoso caso Rasputín; ahí empezó a haber un apagón informativo por parte del Gobierno y a suspender la entrega de muchas de las respuestas.

(Remor de veus)

Mire, nosotros aquí hemos intentado de una u otra manera tratar de cambiar el clima de relaciones con la Conselleria de Interior. Acordamos tácitamente un nuevo clima y, mire, en la última comparecencia, en la última interpelación se nos entregaron datos falsos sobre seguridad en playas. Se confecciona una estadística de la época del anterior gobierno en la que se dieron como muertos todos los que fueron rescatados vivos, ¡pero si se llega a hacer eso! Cuando se trataba de estadísticas del actual gobierno, del que está gobernando en estos momentos, se resucitaba a 12 fallecidos para que las cifras cuadraran. Sí, están los datos, son cifras que ha dado el propio Sr. Conseller, son cifras, en una comparecencia en noviembre nos da 39 fallecidos y ahora nos daba 12 menos. ¿Cómo se explican esas cosas si no es por una manipulación constante?

Mire, esto no es forma de hacer política. Un error lo puede tener cualquiera, una equivocación se disculpa, pero es que ni ante la fuerte evidencia de que se está mintiendo no hay la menor disculpa. Yo no he oído disculparse al conseller por decir que a España le han puesto una multa de 200 millones o por haber llamado mangantes a las víctimas del Prestige, no lo he oído. El orgullo político ha de tener un límite, y ese límite debe ser la verdad, y para que vea que nuestra postura no es intransigente, si existe el menor arrepentimiento, si por parte del Sr. Conseller o por parte del diputado del Grupo Parlamentario Popular en nombre del conseller o del propio se solicitan disculpas y dicen que no están de acuerdo con esto, que procurarán que mejore o cualquier otra cosa así, nosotros podemos retirar la moción, si hay el menor espíritu de enmienda y de llevar las cosas por el camino que nos manda el Reglamento. Los señores del Grupo Parlamentario Popular tienen que decir cuál es su nivel de exigencia a sus propios responsables políticos, si están orgullosos de que uno de sus consellers sea sorprendido con más de 5.000 euros en su caja fuerte...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo en 20 segundos, Sr. Presidente. De que se inventaron una multa que no existía, de que se le haya sorprendido incrementando cifras de fallecidos en nuestras playas para tener

estadísticas favorables... ¿Les llena de orgullo que por tres veces los tribunales le hayan condenado por ir en contra de la Constitución?

Mire, el nivel de exigencia hacia sus propios cargos es realmente bajo. Lo demostraron con el caso Rasputín, que no se atrevieron a que el Parlamento...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, 4 segons.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...no se atrevieron a que el Parlamento declarara que no se puede usar dinero público para ir a prostíbulos en viajes oficiales, ustedes votaron en contra. Mire, el resto de la sociedad no es tan tolerante, y este exceso de tolerancia con sus cargos les traerá malas consecuencias. No nos tiene que extrañar que después de esto algún alcalde del Partido Popular acabe organizando *streptase*, con miel o con nata, no lo recuerdo muy bien.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez, moltes gràcies.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per a la votació. Passam a la votació.

18 vots a favor, 27 en contra, cap abstenció. Per tant queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

(Aldarull a la sala)

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 4921/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nou hospital de Son Dureta.

En segon lloc passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 4921/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a nou hospital de Son Dureta. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Qui us parla és ben conscient que alguns diputats d'aquesta cambra considerarà, perquè ja ho ha manifestat així altres vegades, que la proposició no de llei que presenta avui el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista només és semàntica perquè els del PSM ho voldríem tot igual que abans, petitet, amb les obretes que fossin baratet perquè ara no tenim doblers. Res més lluny de la realitat. Avui defensam un gran projecte, un hospital nou, modern, que disposi de la tecnologia més avançada i amb alts nivells de qualitat i de confort. Les persones que formam part del PSM estam ben convençuts de què és una bona proposta, encertada, coherent amb les necessitats dels ciutadans

d'aquestes illes, coherent amb la tan necessària protecció del patrimoni, coherent amb el respecte al medi ambient i coherent amb els greus problemes financers de la nostra comunitat autònoma.

Avui des del PSM defensam, insistim en demanar que es recuperi el projecte inicial de construcció del nou hospital de referència. Presentàrem aquesta proposició no de llei per demanar que el nou Son Dureta es faci a Son Dureta, en el mateix solar que ocupa actualment i no a Son Espases. I també insistim en demanar que sigui el Govern de l'Estat que el financï, que el pagui. Va ser el Ministeri de Sanitat i no la conselleria, qui va iniciar el projecte que volem que es dugui a terme. El ministeri el va iniciar i el va traspasar a la conselleria, juntament amb les competències de salut, però no va traspasar els doblers per dur-lo a terme. Per tant, consideram que és just que sigui el Govern estatal que es faci càrrec del cost de construcció. A les Illes Balears hem patit i patim un dèficit greu en infraestructures i com que aquest dèficit no es va resoldre amb el traspàs de les competències perquè el Govern del Sr. Aznar així ho va decidir, demanarem que l'actual Govern de Sr. Zapatero sigui més solidari i se'n faci càrrec de pagar el nou Hospital de Son Dureta a Son Dureta i no a Son Espases.

Encara som molts i moltes les persones, els partits, les associacions que pensam que convertir l'actual i vell Son Dureta en un hospital nou i modern és possible, és viable i és un bon projecte. Un projecte que ofereix els mateixos serveis que el que podria oferir el de Son Espases, però sense el cost ambiental que suposaria construir-lo a Son Espases i amb un cost econòmic molt inferior. Estam convençuts que aquesta proposició no de llei hauria de tenir el suport de tots els grups parlamentaris, ja que a més de donar resposta a la necessitat urgent de comptar amb un hospital de referència nou, també suposa un estalvi econòmic molt important. I si és obligació de totes les administracions vetllar per l'economia, en una comunitat com la nostra, endeutada i amb greus problemes de finançament, l'obligació encara és més gran. Aquest projecte que defensa el PSM i que defensen també altres grups va ser defensat durant uns anys pel Partit Popular, de fet era un projecte del Partit Popular, que va ser apartat en plena campanya electoral, amb un argument de què era millor construir un hospital nou que fer reformes a un de vell. Però aquest argument no és vàlid perquè no és cert, basta fer un poc de memòria de l'historial d'intents de reforma de Son Dureta, no arribades a començar mai, per desmuntar aquest argument.

Com vostès saben a Son Dureta des de 1994 hi va haver diferents intents de reforma que l'INSALUD mai arribà a fer. Des de 1994 cap dels projectes de reforma arribà a port. El darrer d'aquests projectes de 1994, el ministre de Sanitat d'aleshores, el Sr. Romay Becaria del Partit Popular, fins i tot va venir a col·locar-hi la primera pedra, però una vegada col·locada se'n va donar que mitjançant aquella reforma Son Dureta continuaria sent un hospital vell. Per tant, es va prendre una decisió molt important i molt valenta, s'havia de fer un hospital nou. Ja no es varen iniciar les obres de reforma, de les quals ell havia posat la primera pedra, es va aturar tot el procés i l'INSALUD va iniciar un concurs per elaborar un projecte que convertís el vell hospital en un de nou i modern, mantenint no només el nom, sinó el solar i l'activitat assistencial al 100%

durant la construcció. I això passava quan la sanitat d'aquestes illes era gestionada pel Partit Popular, el Sr. Aznar era President, el Sr. Romay Becaria era ministre i el Sr. Rodrigo de Santos, actual regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma, era el gerent de l'INSALUD. Aquestes persones, gens sospitoses de pertànyer o tenir cap relació amb el PSM, ni amb cap dels grups que donen suport actualment a la proposta que nosaltres defensam, eren les que iniciaren el projecte que nosaltres avui defensam. El projecte que demanam que es recuperi va ser una decisió exclusiva dels responsables de la gestió sanitària, pertanyents tots al Partit Popular. I posteriorment i amb molt bon criteri va ser assumit pel pacte de progrés, però va ser gestat dins una administració governada pel Partit Popular.

Després de les transferències de salut, el Govern del pacte de progrés va assumir com a seu el concurs iniciat pel Sr. Rodrigo de Santos, va adjudicar la redacció del projecte a l'arquitecte que l'havia guanyat i el juliol del 2003 estava a punt de, una vegada tenguada la llicència de l'ajuntament, començar les obres. El projecte que demanam que es recuperi era un projecte de tots al final, el projecte comptava amb un ample consens, el projecte del qual el Partit Popular se n'hauria de sentir orgullós de veure com una idea seva tirava endavant i arribava a bon port. Però enlloc d'això, per motius que mai no hem arribat a aclarir i que seria ben necessari fer-ho, el projecte del nou hospital s'ha desplaçat a Son Espases. Esperam que el Partit Popular, encara és l'hora que ha d'aportar arguments sòlids pel canvi d'ubicació. Esperam que el Partit Popular, l'únic partit que ha canviat d'opinió sobre aquest tema, s'ho repensi i torni en el projecte de consens. Aquest canvi d'opinió del Partit Popular ha provocat un retard important en el començament de les obres, és el Partit Popular qui ha provocat que els ciutadans d'aquestes illes hagin d'esperar encara més per poder disposar d'un hospital de referència modern, adequat a les necessitats assistencials d'una societat del segle XXI.

El canvi d'opinió del Partit Popular ha suposat retardar la construcció del nou hospital i ha suposat pressió urbanística brutal a un sòl, a dia d'avui, encara rústic. A un entorn com el de La Real, que s'hauria de protegir no només per tot allò que significa patrimonialment i ambientalment, sinó també econòmicament. Mantenir el patrimoni i els terrenys rústics d'una zona com la dels voltants de La Real hauria de ser prioritari per a una ciutat com Palma i per a una illa com Mallorca que és conscient que la seva principal font de creació de riquesa, el turisme, precisa diversificar l'oferta i protegir el seu territori i patrimoni per atreure visitants. Tot això hauria d'importar i molt al Partit Popular, com també li hauria d'importar i molt explicar per què renuncia a un projecte i opta per un altre, amb els mateixos serveis, però que costarà més del doble. El projecte que volem que es recuperi tenia un cost de licitació d'obres de 115 milions d'euros. El projecte de Son Espases tendria un cost inicial de 239 milions d'euros. L'Hospital de Son Espases costaria més de 20.000 milions de les antigues pessetes que si es feia a Son Dureta. Aquest tot sol ja és un bon argument per recuperar el projecte inicial.

De fet però l'estalvi encara és més gran, l'actual Son Dureta, el que està en funcionament necessita reformes per poder continuar fins que el nou estigui acabat i el Govern n'és ben conscient. I per això el Pla d'infraestructures sanitàries

2004-2010 proposat per la consellera de Salut i aprovat pel Govern d'aquestes illes, contempla una partida de 8,7 milions d'euros, prop de 1.500 milions de les antigues pessetes només per fer obres per mantenir l'actual Son Dureta fins que el nou hospital estigui acabat. Per tant, aquí desmuntam un altre dels pocs arguments exposats pel Partit Popular pel canvi d'ubicació. Aquest altre argument era que no és adequat fer obra amb els malalts dins l'hospital. Al Son Dureta actual obres i malalts a la vegada n'hi ha i n'hi haurà fins que estigui el nou. Encara que l'hospital es fes a Son Espases, a Son Dureta conviuran obres i malalts, amb el condicionant que aquestes obres que s'hauran de fer a Son Dureta vell, són les que més molesten perquè són les que se fan a llocs que s'utilitzen.

Els arguments per recuperar el projecte inicial de fer el nou Son Dureta a Son Dureta són molt sòlids: protecció, estalvi i temps. Protecció de l'entorn de La Real, amb tot el que això significa per a Palma en particular i per a Mallorca en general. Estalvi per poder invertir en altres necessitats, fer l'hospital nou a Son Espases costaria més del doble que fer-lo a Son Dureta i no anam sobrats de doblers en aquesta comunitat. I com que no anam sobrats de doblers és el motiu pel qual, com he dit abans, demanam com a segon punt d'aquesta proposició no de llei que la pagui l'Estat. Però és que si no ho pagués l'Estat, amb més necessitat s'ha de retornar al projecte inicial de fer el nou Son Dureta a Son Dureta. Amb el sistema de finançament públic-privat que preveu el Govern per al nou hospital, aquest pressupost inicial de 240 milions d'euros es convertirien en més de 500 milions d'euros. Per tant, és necessari recuperar el projecte inicial.

Per tant, protecció, estalvi i temps. El solar de Son Dureta no necessita ni requalificacions urbanístiques, ni modificacions del Pla General de Palma, només la llicència d'obres, només això. El solar de Son Espases avui encara és rústic, s'ha de modificar el Pla General de Palma, s'ha de posar a exposició pública, s'ha d'enviar a la Comissió Insular d'Urbanisme i ha de passar pel plenari del Consell de Mallorca. No ho ajornin més, si realment volen un hospital nou no ho ajornin més. La consellera ens va prometre que el 2004 es posaria la primera pedra, el 2004 fa estona que ha acabat i difícilment aquesta primera pedra serà realitat el 2005 si continuen amb la intenció de construir l'hospital a Son Espases. Si realment hi ha voluntat que la nostra comunitat tenguí un hospital de referència nou i modern, tornin al projecte inicial. Un diputat del Partit Popular sol dir i ja acab Sr. President, "que governar és gestionar prioritats". No és prioritari construir un nou hospital de Son Dureta? No és urgent que el sistema sanitari públic de les nostres illes compti amb un hospital de referència nou i modern? Realment el Partit Popular vol un nou hospital, o només se fan maniobres dilatòries per ajornar la construcció perquè no creuen en el sistema sanitari públic? La decisió del canvi d'ubicació del nou hospital responia realment a necessitats del sistema sanitari públic de les Illes Balears, o les motivacions eren unes altres...

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Acab Sr. President. Ens hem de demanar per què ningú ha contestat les qüestions que plantejava un periodista a un article referent a un sopar després d'un partit de futbol. És un bon moment perquè el Partit Popular demostrí quines són les seves prioritats. Des del PSM consideram urgent recuperar el projecte inicial de Son Dureta i necessari que el financii l'Estat. Per això i d'acord amb el que diu el Pla d'infraestructures sanitàries i d'acord amb diverses manifestacions realitzades per membres del Govern de les Illes Balears, demanam el suport de tots els grups de la cambra a aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena de substitució al punt dos, RGE núm. 2314/05. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gascón i Mir.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Per donar suport a la proposició que ha defensat brillantment la Sra. Mascaró. Article brillant aquest article que ha dit al final i molt interessant i que mai ha estat respost aquest article que va sortir al diari fa ja cert temps. Donarem suport a aquesta proposició. Jo per preparar aquesta intervenció he intentat mirar retalls de diaris antics, encara que com vostès saben hem tingut un ensurt i vàrem perdre molta informació, però la teníem guardada a un altre lloc. Per tant, jo puc seguir mostrant diaris antics.

I el primer que he trobat és aquest "*Romay anuncia una inversió de 19.000 millones*", 30 de novembre del 97. Clar que l'article diu que quasi tot sortirà de l'estalvi de la farmàcia, vull dir que era genial. Després un altre del 99 que diu "*el Consejo de Ministros aprueba las obras de reforma de Son Dureta por 11.800 millones*". Aquest va sortir en el pressupost de l'Estat, s'iniciarà el 2000 i estarà l'any 2004. Diu "optimisme o desvergonyiment que no en falti", no es va fer res. Aquí jo guardo amb molta d'estima, això és una còpia, la còpia allà on el ministre de Sanitat, en nom de la Delegada del Govern em convidava el març del 2000 a posar la primera pedra de Son Dureta. No sé on la varen posar i al final no hi varen anar. I finalment "*el INSALUD suspende la reforma de Son Dureta porque no resuelve los problemas del hospital*". El director provincial, ara per cert, regidor d'Urbanisme i que és qui ha de donar les autoritzacions de Son Espases i tota la resta.

Jo m'he entretingut últimament en mirar, parlam molt de finançament, d'inversions, les inversions de l'INSALUD els últims anys, abans de la transferència, no només aquí, també a altres autonomies. I veim que per tot es va fer el mateix i crec que no era casual. Els últims dos anys varen baixar en picat les inversions, per tant, quan es fa la transferència és cert que era el cost real i alguna cosa més encara, però ens varen deixar penjats, això és el cert i és el que està passant ara, a consciència. Teníem Son Dureta, sortia en els pressuposts, Inca sortia en els pressuposts, Menorca sortia en els pressuposts,

Ciudadella sortia en els pressuposts des de l'any 99 anava sortint. I després va desaparèixer tot perquè ens fan una transferència, ens deixen pel que es gastava un poc més, a sobre algun, en aquest cas alguna, encara diu que hem de donar les gràcies i mirin on ens trobem ara. Per tant nosaltres Sra. Mascaró, d'acord absolutament en l'exposició de motius que fa vostè en la seva proposta.

És cert que hem presentat una esmena i hem presentat una esmena perquè nosaltres estam d'acord en què s'ha de finançar o cofinançar, recordarà vostè que aquest mateix diputat ho ha dit en diverses ocasions i des d'aquesta tribuna i fa bastant de temps i ho mantenim. Nosaltres volem que es financii per a Son Dureta el que diu vostè, en el mateix terreny que ara és Son Dureta. Però és perillosa la proposta perquè si es votés per separat i algun grup majoritari votés que no al primer punt i votés que sí al punt dos, ens trobaríem en què estam donant suport que l'hospital de referència sigui finançat pel Govern, sense dir el lloc i per tant, nosaltres en això no hi estariem d'acord. Per tant, nosaltres proposam açò d'aconseguir que Madrid cofinanciï o financii el nou hospital de Son Dureta, ho hem dit sempre, estam d'acord per cert amb la Sra. Pastor, quan deia dia 12 de maig: "*Pastor critica el Govern por invertir poco en sanidad*". Llàstima que dia 7 de març, dos mesos abans, deia "*Ana Pastor no prevé el incremento de la financiación*". Quan ella governava no, el dia que va ser a l'oposició va dir "*hay que hacerlo*", sí, sí consellera, sí i vostè a més surt a la foto i s'ho va empassar en aquell moment.

Nosaltres proposam que s'obrin negociacions i en cas de què el PSM digui que s'han de votar les dues propostes..., o sigui la proposta junta. Llavors nosaltres retirariem aquesta esmena per poder-la votar tota sencera la del partit nacionalista. Perquè aquí s'està dient que..., darrerament he vist, ahir mateix o avui, que (...) a qualsevol lloc menys a Son Dureta. Aquesta obra se pot fer a qualsevol lloc, menys a Son Dureta, és el que estan ofertant últimament. És molt coherent allò que diu la Sra. Mascaró dels motius de per què ha de ser a Son Dureta. El varen dissenyar vostès, ja estan fets els plànols, està fet tot i no hi ha motiu. Què ens han explicat aquí? A nosaltres ens varen dir els motius de perquè no, encara no he descobert cap motiu sanitari, ni tècnic per fer això. Sé que l'altre dia a una emissora de ràdio un diputat del PP deia: "fins i tot el Sr. Gascón voldria treballar a Son Espases". I jo vaig dir, està clar que voldria treballar a un hospital nou, em fa il·lusió, em fa il·lusió tenir un cotxe nou i una cada nova, però no per açò enderrocaré ca nostra, o fotré el meu cotxe per un barranc. S'ha de fer el que es pugui i el que es pugui fer.

Dels motius que se'ns han explicat, dos motius que em varen dir l'últim dia, que jo sàpiga. Un era per un problema de què es podria fer un hospital digital, jo entenc que un hospital pot ser-ho igualment un hospital nou com un hospital vell. És que estam parlant de reforma quan en realitat, si vostès miren els plànols de Son Dureta nou és hospital nou, absolutament nou. I clar, el segon motiu que va donar la Sra. Consellera a la comissió, això és cert, per no haver de conuiuïre obres amb malalts. Tanta sort que no varen saber això a Sant Pau, ni a l'Hospital Clínic, ni a l'Hospital de Menorca l'any 84, perquè encara no haguessin fet res. Per cert, jo em vaig oposar a vostè a les obres i vaig dir de fer un hospital nou d'entrada. Em vaig equivocar durant 20 anys més sobre aquest hospital, m'entén?

Però la reforma de l'Hospital de Menorca no era tirar-ho, era posar banys a les habitacions consellera, no n'hi havia, hi havia un bany per a cada 31 malalts i home! Era un poquet lleig als anys 80.

Llavors el fet de què convisquin els malalts amb les obres, nosaltres sabem i vostès també ho saben perquè això ho va fer el Govern del Partit Popular, nosaltres sabem que els arquitectes, els mateixos arquitectes que hi ha ara fent aquesta obra, que han de fer aquesta obra nova, el mateix, el Sr. Ruíz Yébenes, tenia l'execució de l'obra, la primera fase, construcció d'una nova cuina, bugaderia, etcètera. Segona fase, enderrocament del maternal..., i anava canviant tot, evidentment no hi havia cap problema. Vostè se'n va i diu "és que tenim una enquesta de 1.000 persones...". Clar si vostè fa una enquesta què s'estima més un hospital no o que s'arregli l'antic? Nou, jo també, com el cotxe, la casa i totes aquestes històries. Després estava programat perquè no hi hagués cap problema amb això, i l'hospital ja s'estaria construït de fet.

Però també hi ha temes més greus, quin temps es tardarà en començar aquest hospital? Ja ho ha dit la Sra. Mascaró, jo no crec que comenci abans de finals del 2006 perquè durant aquest any i fins a finals del 2005 aquesta empresa que ha de fer l'estudi de no sé què acaba el 2005, després hauran de treure el concurs perquè ho agafi algú, serà un concurs complicadíssim i després haurà de sortir, juny-juliol del 2006, finals del 2006. Jo m'estic fent un plànol general i que és..., perquè mirin el Canal Salat s'havia de començar el 2004 li varen contestar a una diputada, la Sra. Vinent, li va contestar una dia la consellera i li va dir: "el 2004 començarem el Canal Salat", està guardat. Encara no s'ha començat, ara està en exposició pública, després haurà de sortir a concurs. Açò jo calcul que començarà a finals d'any. Ha sortit avui un article en el diari allà on el gerent diu que estarà acabat a finals de l'any 2006. Son Dureta el començarem a finals del 2006. Formentera si podem començar-ho ara per acabar-lo a finals del 2006, sinó el començarem el 2006 i el 2007 hi ha eleccions. Inca estarà acabat o no, però s'inaugurarà a principis del 2007 i Menorca ben igual. Tot és la mateixa cadència per acabar de començar unes obres en un moment determinat. Això és el que hi ha, perquè com que ara no tenen duros, ho van dilatant tot.

Jo seguec dient que no hi ha cap motiu sanitari per fer aquest hospital allà on s'ha de fer. Pens que és un motiu urbanístic i de cap altre tipus i en el qual nosaltres no hi estam d'acord. I no estam d'acord perquè clar ja mesclariem el tipus de gestió que s'ha de fer en aquest hospital. Del tipus de gestió no n'hem parlat gaire, però si és públic i privat, jo ja els vaig llegir l'altre dia el que va sortir en el concurs de Majadahonda. El concurs de Majadahonda l'empresa que el fa es queda fins i tot, a part del servei d'aparcament, cafeteria i menjador, *el servicio de gestión de archivo de documentación clínica y administrativa*. La consellera diu: "no privatitzarem cap servei clínic", més por me fa ara perquè n'hi ha uns que no són clínics, però que són serveis mèdics també. Per tant, és molt perillós, no se'ns ha dit, tampoc hi estam d'acord. Nosaltres pensam que Son Dureta ha d'estar allà on està ara, s'ha de reprendre aquesta obra. Sabem que és impossible ja en aquest moment que el PP ho faci, pels motius que siguin i que jo desconec absolutament i en el grup no sabem per què, però ho intenten fer a Son Espases. Nosaltres pensam que s'ha de

mantenir. I el que sí s'ha de fer és intentar que sigui cofinançat pel Govern central a Son Dureta.

Per tant, President, gràcies i ja acab. Només dir que nosaltres donarem suport la proposta del PSM. I si la proposta es vota conjuntament els dos punts nosaltres retirarem la nostra esmena i si es vota per separat nosaltres mantindrem l'esmena en el punt dos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes per un temps de 10 minuts. I en primer lloc té la paraula per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds el diputat Sr. Miquel Ramon Juan.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Per anunciar lògicament, una vegada més, que donarem el nostre suport, el nostre sí entusiàstic a aquesta proposició no de llei. I dic una vegada més perquè d'aquest tema ja n'hem parlat en aquest Parlament. Però es torna plantejar, magníficament expressat per la Sra. Mascaró i lògicament hem de seguir dient el mateix. Però això que és una qüestió òbvia, bé és una qüestió també mínima. Jo voldria fer una reflexió a veure si hi hagués la més mínima possibilitat que arribés també als bancs del Partit Popular. Jo crec que encara hi som a temps, encara hi som a temps, perquè a pesar de què s'ha comprat un terreny en sòl rústic a preu d'autèntic escàndol, a pesar de què hi ha aquesta cosa, segueix sent sòl rústic i segueix sent inedificable per a hospital, però bé, ja s'ha comprat i no s'ha posat ni una sola pedra i no s'ha posat, ni es pensa que es posi enguany. Aquest projecte, una mica faraònic, de Son Dureta, a més de motivacions ocultes de tipus urbanístic, a més d'això no sabem què hi pot haver. Si tenguéssim un finançament absolutament esplèndid, si aquí ens sobressin els recursos tal vegada ens podríem permetre deixar que caigui l'hospital que tenim, que caigui o no, seguirem fent reformes un any rera un altre i fer aquest nou hospital de Son Espases i que serà, l'altre dia ens ho presentaven, el més modern, el millor que s'hagi fet mai enlloc.

Bé, com ha dit la Sra. Mascaró també, el projecte del nou Son Dureta a Son Dureta era d'un magnífic hospital. Un hospital que costa la meitat i tenim una comunitat absolutament endeutada. Si hi ha aquesta possibilitat de fer el nou Son Dureta, segons el projecte de l'INSALUD, segons el projecte de l'administració del PP, en el mateix lloc i tenim la possibilitat perquè jo crec que hi ha una possibilitat real, si es duen les negociacions bé, de tenir finançament estatal, sigui el total de l'edifici, o sigui parcialment, és una oportunitat que no es pot perdre. No sé quins interessos urbanístics té algú, jo apel a la consciència dels diputats del Partit Popular. És una oportunitat que no hem de perdre, encara hi som a temps i reconsiderem aquestes promeses electoralistes i sense base ni fonament que es varen fer en el seu moment. Necessitam que es comencin ja les obres de Son Dureta, obres que estarien començades, fins i tot estava previst que ja hi hauria una part nova en funcionament l'any 2005. En qualsevol cas amb els retards que hi pogué haver hagut el nou Son Dureta sempre

seria molt abans que l'Hospital de Son Espases. El cost seria de la meitat. La propietat seria pública des del primer moment. I crec que hi ha la possibilitat seriosa, raonable de poder comptar amb finançament estatal. Nosaltres així ho votarem ara, com ho hem votat en altres moments. I a més els diria una cosa, aquest grup parlamentari és molt modest i el referent estatal encara és més modest, però resulta que són necessaris per a l'aprovació de pressuposts i de vegades fins i tot el Govern central se'ns té en compte. És una qüestió que també li plantejarem.

Hi ha una possibilitat real d'aconseguir finançament, hi ha un projecte fet, un projecte magnífic, hi ha la possibilitat de licitar-lo ja i no hem de colonitzar més sòl rústic, fer operacions immobiliàries rares, fer totes les noves infraestructures perquè vagin allí. Pensin-s'ho, votin a favor d'aquesta proposició, que és absolutament raonable i, si volen, tendran el suport, crec jo, d'absolutament tota la cambra per anar a negociar a Madrid que hi hagi una aportació estatal, perquè la mereixen, perquè les preferències vengueren molt mal dotades, al contrari del que deien vostès, perquè no hi havia ni un euro per a les infraestructures que s'havien de construir, que era imprescindible construir en el futur i no hi havia ni un euro, i està absolutament justificat que reclamem aquest finançament de Madrid.

Ara, en bona lògica no demanem fantasmades, i perdonin l'expressió; no fem com una consellera de carreteres d'un consell insular que deia, just fa dos dies, "no podem esperar més i començarem aquesta obra que hi havia en aquell conveni de carreteres que ja no hi ha", i diu: "la començarem", hala!, i ja pagarà Madrid. Diu: "Haviem firmat fa un any 4 milions i ara són 220 milions, però ja pagarà Madrid". Si plantegen coses serioses, si no es va a plantejar a Madrid que volem fer Son Dureta perquè sí, perquè ens dóna la gana o perquè tenim no sé quins obscurs interessos a Son Espases, si es fa així poden tenir el suport de tots els grups i estic convençut que es pot dur endavant, i ho necessitam urgentment, necessitam millorar Son Dureta, necessitam aquest nou hospital de referència, tenim un magnífic projecte, un projecte que val la meitat del que vostès volen tirar endavant i un projecte que podria tenir finançament estatal, perquè evidentment el que no és lògic i segur que no farà mai Madrid, el ministeri, és pagar aventures rares de fer nous hospitals quan tenen un projecte a no sé quin indret i a costos el doble dels costos reals.

Per tant, sincerament, m'agradaria que des dels bancs del Partit Popular es reflexionés una miqueta, es tenguessin en compte aquestes situacions, aquests arguments, es votàs a favor d'aquesta proposició i, sobretot, que demanassin a la conselleria que es dediqui no a passar-nos pel·liculettes, sinó a treballar de valent perquè de manera immediata comencem les obres del nou Son Dureta i que no es jugui amb els recursos, amb els impostos dels nostres ciutadans, que es pagui el menys possible del que es pugui pagar i, a més, si tenim subvenció, ajuda o finançament total de Madrid molt millor, però no tirem els recursos dels nostres ciutadans i no fem passar més temps sense fer ni una sola obra. Son Dureta és absolutament necessari i ens hi hem de posar a treballar ara mateix.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Munar i Cardell.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo voldria sincerament felicitar aquesta proposta des del PSM i, efectivament, la brillantor en les seves exposicions, si bé en molts dels aspectes podríem discrepar, però tant l'exposició que ha fet com l'estil efectivament han estat avui molt brillants.

Amb l'exposició de motius que vostè fa naturalíssimament hi estam d'acord; qui no estaria d'acord amb el fet que el dret a la salut dels ciutadans esdevé un deure de les administracions?, de les administracions en plural; qui no estaria d'acord amb el fet que les Illes han patit històricament un dèficit d'inversions?, és absolutament palesa aquesta qüestió. Ningú no qüestiona la necessitat de tenir un hospital de referència que substitueixi -escrit per vostè, "substitueixi"- l'actual Son Dureta, qui no hi estaria d'acord? Qui no estaria d'acord amb el fet que, de fet ja, els responsables d'administracions sanitàries d'aquestes illes ja després de les transferències optaren per la construcció d'un nou hospital?

Per tant nosaltres estam d'acord amb l'exposició de motius, i hi estam tant d'acord, per tant, que jo li faria una proposta d'esmena *in voce*, que li acceptarem la proposició no de llei si vostè està disposada a anul·lar en el primer punt de la seva proposició a partir d'aquí on diu "...en el mateix solar de l'actual Son Dureta". Per tant, si creuen vostès que això no és una capacitat negociadora, que venguin.

Però a més voldria dir que, si vostès se n'adonen, en les seves intervencions successives -no m'estic referint al PSM, sinó a l'oposició d'aquest govern- hi va haver una primera línia de bateria de qüestions que eren bàsicament la protecció de l'hospital de La Real i la frissor en l'inici. Sembla ser que aquesta s'ha anada diluint, perquè efectivament està demostrat que la majoria de les coses que es comentaven en aquell temps, amb tots els meus respectes i, com diria la vicepresidenta, per no dir mentides, no eren correctes. La veritat quina és?, la veritat és que aquest hospital estarà a 400 metres lineals de la protecció de l'entorn de La Real, per cert, molt més metres de les dues urbanitzacions que mai no s'hi varen oposar els veïnats de La Real; per tant, primera. Segona, un forn crematori que no sé amb quina demagògia qualcú es va inventar mai no ha existit i mai no existirà. I la protecció de les sèquies reials i tot això estan absolutament protegides.

L'entorn quedarà absolutament normalitzat amb el projecte actual perquè molta part de l'actual projecte es fa per davall terra i com que, a més hi ha un *décalage* mètric lineal, farà que amb la protecció vegetal pràcticament quedi integrat i, per tant, aquestes velles pretensions ara s'han substituït per una nova bateria, i aquesta nova bateria parla de protecció però sense aprofundir massa, d'estalvi i de temps. En l'aspecte del temps, amb el respecte que es mereix la diputada Mascaró, li he de dir que s'ha equivocat, i sempre us equivocau en coses que són fonamentals i, clar, llavors l'exposició és brillant però és que, si partiu d'una hipòtesi errònia, no podem arribar aquí on vosaltres voleu arribar. Escolti, Sra. Mascaró, per reformar l'actual edifici de Son Dureta s'ha de modificar el Pla general

de Palma; no sé si vostè ho sap però jo li ho dic. Per tant no és vera; com que no ho sabia es donava per entès que demà podrien començar. No, per favor!, és que això és molt important. Per començar a treballar a l'hospital primer s'havia de licitar, no hi havia res licitat quan la nostra consellera i aquest govern varen prendre possessió i, a més, s'ha de modificar el Pla general de Palma.

Segona qüestió i important: no se m'ofenguin, però en els temes de gestió i de doblers sempre l'espifiau, perquè es veu molta ideologia però amb els doblers us equivocau. Quan vosaltres deis que aquest projecte costarà el doble és que no us ho heu llegit. Aquest projecte no costa el doble; Sr. Rosselló, aquest projecte costa el doble perquè hi va inclòs l'equipament, miri si n'hi ha, de diferència; vosaltres teniu un hospital desvestit, sense equipament, que és allò més car, moltes vegades, d'un projecte, i aquest projecte és el mateix projecte ja amb l'equipament. No em digueu que és el doble de car! És que una vegada que aquest projecte anterior es realitzàs i s'equipàs sortiria per aquests doblers, això ho sap qualsevol que hagi fet dues vegades comptes. És així de senzill.

En qualsevol cas voldria demanar disculpes perquè jo tenc el to de veu alt i defens amb vehemència les meves conviccions, i per ventura per això faig una octava alta. No és una falta de respecte a ningú i molt manco a aquesta cambra, però sí que ara aixecaré una octava la meva contundència de veu perquè la meva convicció ve de les vostres contradiccions, i les vostres contradiccions arranquen perquè vosaltres no teniu assumit, i deis que sí, què és una transferència. Una transferència és exactament la possibilitat que un govern d'una comunitat pugui decidir ell en lloc de Madrid, i això és la contradicció del PSOE, i és aquí on us fa mal a Esquerra Unida, i és aquí on té conflictes el PSM. És a dir, que nosaltres ens hem d'asseure perquè ens facin xantatge a la decisió d'un govern legitimat per una majoria absoluta, que en el seu programa electoral diu que farà un nou hospital, perquè hi ha un tal Sr. Antich que vol usurpar el que ha perdut a les urnes amb l'autoritat actual com a diputat de Madrid. Ni més ni manco que això; si us pareix bé...

(Remor de veus, aldarull i alguns aplaudiments)

I, en segon lloc, el que no em pareix de rebut és que a sobre ens diguin que s'asseuran si nosaltres estam disposats a negociar. Això no és un negoci, això és un contracte que va fer el Grup Popular per majoria absoluta aquí on es comprometia a fer un nou hospital. Per tant això no és que no hi hagi capacitat negociadora; capacitat negociadora, tota la que vostès vulguin, però nosaltres tenim les transferències i tenim la capacitat de decidir.

(Més remor de veus)

En referència a allò segon, els he de dir que amb la qüestió del temps ja els he dit clarament que no és vera que això es dilati en el temps, en absolut, i si no... La desgràcia és que no podríem veure el que hagués costat en temps, perquè vosaltres sabeu perfectament que l'Administració mai no compleix el temps; en canvi la privada normalment sí que ho fa.

En qualsevol cas és ben clar que aquí hi ha hagut un canvi d'estratègia de les hipòtesis de sortida. Ara ja només preocupa la protecció, l'estalvi i el temps. Jo els dic que la protecció, Sra. Mascaró, està garantida. L'estalvi, si vostès sumen al projecte actual l'equipament veuran com no hi ha aquests doblers que vostès diuen que són de més. I quant al temps li he dit que modificar el Pla general de Palma seria aproximadament el temps que s'hauria invertit, i per tant això no és així.

Per tant jo repetesc que en la base de les exposicions hi estam d'acord, estam d'acord amb el que vostè planteja, i si vostè m'accepta la meua esmena *in voce* nosaltres li votarem a favor. Si no li votarem en contra exclusivament pel que he dit, perquè al final es dona la paradoxa que nosaltres sí que tenim voluntat autonomista, nosaltres sí que creim en la sobirania d'aquest parlament i en el govern que el sustenta, i per tant, com que aquest govern de forma legítima es va encarar a unes eleccions que va guanyar per majoria absoluta amb aquest plantejament, nosaltres per coherència l'hem de mantenir, i no ens podem agenollar davant els xantatges que ens vénen a dir "sí estau disposats a fer el que nosaltres diguem...", perquè llavors ja vol dir que estan decidint des de Madrid, i això supòs que el PSM no ho pot permetre.

Moltes gràcies.

(Aldarull i aplaudiments a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Munar, i aquesta octava, per què no es va apujar els quatre anys en què el Sr. Matas imposava dessaladores, imposava passejos marítims i imposava plans de carreteres al govern autonòmic?

(Remor de veus, aldarull i aplaudiments)

No va apujar l'octava, ni la seva ni la del seu grup. A mi em solen dir que jo som solidària amb el meu grup; evidentment que ho som, solidària amb el meu grup, per això en form part. Per tant se suposa que vostè també. Per tant si aquesta vehemència l'haguéssim vista a l'hora de les transferències, potser no tendríem aquest problema, però no la va aplicar el Partit Popular, aquesta vehemència, quan el Sr. Aznar ens va donar els doblers per a la sanitat d'aquestes illes.

Per una altra banda, imposat des de Madrid amb les transferències venia un projecte. És cert que nosaltres defensam que el Govern autonòmic té capacitat per decidir, però el món no comença l'any que li donen les transferències; la història de la sanitat en aquestes illes és molt anterior, Sr. Munar. Per tant, si teníem un projecte bo, vàlid, vigent actualment...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Per tant... M'ha dit -hi faré referència perquè vostè sempre ho sol dir, això, li agrada molt dir-ho- la brillantor de les meves exposicions; jo, sincerament, trob que allò sòlid de les meves exposicions són els arguments: protecció, rapidesa i economia, i si actualment no tenim un hospital nou en construcció és perquè el Partit Popular ho ha aturat, i ho ha aturat el 2004, ho atura el 2005 i veurem el 2006 si es fa. Anam per aquí. Per tant els ciutadans hem d'esperar.

Coses que no sabem. En som conscients, que n'hi ha moltes, de coses que no sabem. Encara no sabem totes les històries dels solars als voltants de Son Espases. Què va passar amb aquell projecte de geriàtric?, per què hi havia gent que ja tenia opcions de compra abans que el Govern decidís que allà enmig s'hi faria un hospital? Totes aquestes coses no les sabem, i com que els arguments tècnics per a un canvi d'ubicació no són bons, els que vostès ens donen, no hi ha cap argument sanitari. Evidentment, que hi ha coses que no sabem, perquè vostès no ens les volen contar, i tal vegada vostè tampoc no les sap, perquè hi ha coses d'aquestes que les sap poca gent, pel que es veu.

(Rialles)

Vegem. Jo li he parlat de decisions del Govern, projectes aprovats pel Govern d'aquestes illes. El Govern d'aquestes illes ha aprovat no fa molt un pla d'infraestructures sanitàries de les Illes Balears que diu que aquest document planifica per primer cop a les Illes Balears la política sanitària en matèria d'inversions mitjançant la formulació d'un pla d'infraestructures amb la màxima racionalitat i eficiència. És eficiència ajornar la construcció d'un hospital? Llavors diu: "Es tracta d'un pla obert, que permet la seva evolució en funció de l'evolució de les necessitats de la nostra comunitat i que vol ser el més participatiu possible"; tots els altres grups d'aquesta cambra proposen participar en aquest pla i feim una proposta, hi volem participar; aquí ho diu: "el més participatiu possible"; de moment és monocolor, aquest pla.

Parla també aquest pla de garantir el principi d'eficiència, d'economia, d'eficàcia, i diu, i cit textualment: "Cull rellevància en una situació de limitació de recursos monetaris com és la situació actual de l'entorn pressupostari", per tant cull rellevància fer el mateix amb menys doblers. Jo no sé si era la consellera o al Sr. Rodrigo de Santos a qui he sentit dir que l'Administració està obligada a fer més amb menys. Per tant què més bé?, feim el mateix amb menys. No demanam més, demanam el mateix.

Després, decisions del Govern. El conseller d'Economia, Lluís Ramis d'Ayreflor, va dir que està disposat -està escrit a un *diari*, a un parell de diaris, de dia 19 de març del 2004-, "estic disposat a dialogar un nou emplaçament a canvi de doblers de Madrid". Això jo no ho consider xantatge; vostè troba que si ho defens jo és xantatge. La Sra. Castillo va dir que no vol que aquesta possible finançació sigui destinada a reformar l'Hospital de Son Dureta, que vol un nou hospital; la proposta que nosaltres li feim és un nou hospital, la proposta

que li va deixar en Rodrigo de Santos és un nou hospital; per tant quins arguments tenim? I el Pla d'infraestructures d'aquestes Illes Balears diu: "Actuacions de construcció de nous centres: Mallorca, construcció de l'Hospital de Son Dureta", no diu enlloc res de Son Espases. Per tant són decisions del Govern d'aquestes illes que defensam nosaltres, i són propostes del Govern d'aquestes illes. Amb això vostès compleixen el seu programa electoral, sortirà més econòmic als ciutadans d'aquestes illes, protegirem territori, protegirem patrimoni i l'hospital estarà fet més aviat.

Però nosaltres continuam pensant, si no accepten aquesta proposta, que vostès no es preocupen per la sanitat d'aquestes illes, que no és prioritari per a vostès el tema de l'hospital, que allò prioritari era fer canvis urbanístics i que l'hospital en va ser una excusa.

I perdonin que m'hagi referit a vostès, però volia gastar el temps amb ells, que crec que s'ho mereixen...

(Rialles)

...agrair el seu suport i, evidentment, no demanaré votació separada perquè això és un tot. Gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sí, Sr. Munar?

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. És que la Sra. Diputada no m'ha contestat si m'accepta la meva esmena *in voce*, que nosaltres donam suport absolutament a la seva proposició no de llei simplement si retira el darrer paràgraf del primer punt. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. Sra. Mascaró, té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Crec que era en el debat de..., a les resolucions després del debat de l'estat de l'autonomia que vaig fer una proposta semblant a una resolució del seu partit, i em varen dir que això era empenyar. Per tant, Sr. Munar, bromes a part crec que no és aquest l'objecte de la nostra proposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Munar, moltes gràcies, no té... Sí, li ha dit que no, li ha dit que no.

(Rialles i remor de veus)

Sr. Munar... Senyores i senyors diputats, ens preparam per a la votació. Passam a votació.

21 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Per tant queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió de Turisme de la Proposició de Llei RGE núm. 4626/04, presentada pels Grups Parlamentaris Popular i Mixt, sobre comercialització d'estades turístiques a habitatges.

Passam tot seguit al debat del punt quart de l'ordre del dia, relatiu al debat del dictamen de la proposició de llei RGE núm. 4626/04, de comercialització d'estades turístiques a habitatges. Per això es farà la defensa conjunta de les següents esmenes, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, amb RGE números 7436, 7437, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 7450 i 7451. Per tant té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. La defensa conjunta de totes les esmenes no és difícil perquè totes les esmenes són de supressió, perquè pensam que és una llei que no ens agrada, una llei innecessària. Per tant és l'última oportunitat que tenim aquí de sortir a dir-ho, per intentar com a mínim -que per intentar-ho no quedi- evitar que es perpetri aquesta actuació legislativa. No en tenc massa esperances. Jo abans m'adreçava als diputats del Grup Parlamentari Popular perquè entenia que la proposició d'abans els anava bé i els podia servir perquè es dugués endavant un hospital amb finançament, tal vegada, de Madrid, i bé, aquí també intentarem convèncer als que tenen la majoria, el Grup Parlamentari Popular, encara que em consta que no són ells els redactors d'aquest projecte de llei; sí que el signen però no són els redactors.

Bé, pensam que és un projecte de llei fet a mida d'alguns interessos particulars i concrets, no en base a l'interès general, a mida també de compromisos electoralistes, i una conseqüència del pacte de governabilitat. És una llei estranya, de nom molt llarg, de comercialització, però en realitat estam davant una llei que regula els habitatges turístics, que els regula per la porta falsa perquè ja estaven regulats, els regula sense dir-ho. És una llei, curiosament, que no té cap disposició derogatòria però que deroga o modifica aspectes de la Llei general turística, de la Llei del sòl rústic, del POOT i del Decret 8/98, tot això reconegut diverses vegades pel principal promotor d'aquesta llei, el Sr. Nadal, que tenc allí davant.

És una llei que permet la introducció d'un producte turístic utilitzant edificacions previstes i executades com habitatges, no com producte turístic, i uns habitatges que curiosament aquí es defensa com un aspecte de major qualitat, d'una oferta de molta qualitat. Bé, uns habitatges que han de complir molt poquetes condicions, molt poquetes; ni tan sols no se'ls demana que siguin legals i que tinguin cèdula d'habitabilitat i aquestes qüestions, que deuen ser burocràtiques i no tenen massa interès. Entre les condicions que se'ls posa basta que tinguin un bany per a cada dos dormitoris; no és molta exigència, no és molta qualitat la que es demana, és però l'única exigència que està regulada en aquesta llei.

Però bé, com deia abans, formalment no ens trobam la regulació dels habitatges, encara que hi ha una contradicció

permanent, sinó que formalment estam regulant la figura del comercialitzador, una figura que és de difícil encaix a l'ordenament jurídic, és una qüestió imaginativa, com ja els varen dir des d'algun altre grup, però a aquest comercialitzador, a aquest personatge o a aquesta empresa, dic, de difícil encaix, la veritat és que se li posen pocs requisits en relació a l'usuari, al client d'aquests habitatges de vacances. A part de qüestions burocràtiques els requisits que se'ls demanen és que estiguin connectats a un telèfon, no diu si fix o mòbil, però és de suposar que basta tenir un mòbil, que avui en dia jo crec que ja té quasi tothom, i un local, un local del qual no s'especifiquen condicions ni dimensions, ni situació en relació a l'habitatge que es lloga. Això són els requisits que necessita el comercialitzador turístic; si hem dit que els habitatges necessiten un bany per a cada dos dormitoris, per a cada quatre places, el comercialitzador necessita aquestes condicions.

Però, clar, si aquí el que regulam és el comercialitzador, és la figura que pensam que és la que fa d'intermediari, el que comercialitza els habitatges turístics, també és lògic pensar que una persona, física o jurídica, una empresa que es dediqui com a feina a la comercialització d'habitatges turístics no li bastarà tenir-ne un; en bona lògica haurà d'aconseguir un estoc d'habitatges, en definitiva, serà un agent que es dedica a cercar habitatges per treure'ls del seu ús natural perquè entrin al mercat turístic. Lògicament incentiva la reconversió en la pràctica de cases construïdes, fetes com a habitatge, que aniran al mercat turístic. Aquesta és la figura del comercialitzador, que se li dóna la màxima importància; no és una llei feta per a propietaris que comercialitzin, sinó bàsicament la figura del comercialitzador.

Pensam que aquesta sortida al mercat turístic té un efecte social pervers, perquè amb la manca d'habitatges de lloguer, amb els preus que tenen els habitatges, el fet que es treguin del mercat de l'habitatge i que se situïn en el mercat turístic aquestes edificacions, lògicament té unes conseqüències sobre el mercat de l'habitatge.

I ara una qüestió purament lingüística però, en fi, és que habitatges sembla ser que el seu nom simplement vol dir que és per habitar, i per habitar s'ha d'entendre residir de manera habitual, tot l'any, i aquesta és la funció que creim nosaltres que haurien de continuar tenint els habitatges, i si utilitzam el castellanisme que s'utilitza habitualment, "vivendes", *viviendas para vivir*. Vull dir que el mateix nom ho indica. Però aquí són habitatges però els dedicarem a una funció turística, i així, com a habitatges, tenien llicència municipal, els que en tenien, i els planejaments municipals permeteren la seva construcció, quan ho permeteren, com a habitatges. Per tant aquí es fa un frau a la llicència, al planejament municipal. I és una nova colonització de sòl rústic, perquè permet en el futur que n'hi passin de noves, encara, hi ha un temps limitat, però al contrari del que es va dir en el debat de totalitat no hi ha *numerus clausus* al que estigui acabat en aquest moment; per tant és una possibilitat de més colonització de sòl rústic o de sòl urbà de baixa intensitat, en definitiva, una ocupació de territori que nosaltres pensam que no és bona en aquests moments, una ocupació de territori existent o fins i tot que no existeix encara, que no és bo continuar ocupant més territori amb destinacions turístiques.

Una altra qüestió, que llavors veurem unes certes contradiccions, problemes que té, és que els habitatges no tenen la condició d'establiment turístic, poden tenir fins i tot sis dormitoris, dotze places, però no tenen la condició d'establiment turístic.

Una altra qüestió curiosíssima, és una llei que no regula res, a part que diu que vol treure al mercat. Els serveis que ha de prestar el comercialitzador es determinaran reglamentàriament, article 7.2. Els requisits de qualitat dels habitatges s'establiran reglamentàriament, article 12. La inspecció turística s'ha de regular reglamentàriament, tot això no venen ni tan sols indicacions i tot això també es farà d'acord amb les previsions de la Llei general turística, però això és una cosa que se situa al marge i que modifica la Llei general turística. Entenem que és una contradicció.

També el règim sancionador, a l'addicional primera: serà el de la Llei general turística. Però no han dit que no són establiments turístics? És una altra contradicció important.

També que en tot allò que no preveu aquesta llei serà d'aplicació la normativa turística vigent, més contradiccions.

Bé, aquí s'ha dit també que això serveix per fer emergir una activitat fins ara submergida. Nosaltres pensam que més que per fer emergir serveix per incentivar i també pensam si és que regularà, si es legalitzarà tot tipus de lloguer d'explotació turística d'altres construccions que no siguin els habitatges unifamiliars i que també estan de manera submergida, en molts casos de manera il·legal o al·legal o clandestina.

També ens preguntam nosaltres, l'única reforma que necessita el sector turístic és permetre nous establiments, perquè això és el que són, turístics en sòl rústic? Hem de seguir ocupant-lo en detriment d'altres usos del sòl rústic i en detriment també de les zones hoteleres perquè potencien una altra cosa? Creuen que el millor que s'ha de fer, el que s'ha de fer amb les cases que s'han construït com a habitatges és que es converteixin en oferta turística, encara que no la considerin allotjament, com diuen vostès? Creu que aquesta és la millor destinació que es pot donar als habitatges unifamiliars, perquè aquí des del grup de la majoria sempre se'ns ha dit que quan es permet la construcció d'habitatges en sòl rústic és per a aquest ús tradicional que s'ha fet del sòl rústic i perquè els pares que tenen una finca i tenen uns fills que els fills es puguin fer una casa. Ja veim que no, ja veim que se'ns enganyava, perquè no és per a ús residencial que volen construir aquestes cases sinó que ho volen per a ús turístic.

Per tot això, nosaltres feim aquest últim intent que no prosperi aquesta llei i que, en tot cas, s'obri un debat en profunditat d'una reforma de la Llei general turística, d'una reforma global del model turístic i no aquesta manera de fer-nos passar nova oferta a llocs construïts amb una altra normativa i amb una altra destinació que no és la turística.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Per a fixació de posicions, pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

Sí?

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, si me permet, hi ha una esmena mantinguda pel PSM, no sé si correspon el torn.

EL SR. PRESIDENT:

No, és a l'altre debat, si és tan amable.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Bé, gràcies al Sr. Ramon per aquest protagonisme que m'atribueix, que jo estic segur que és del tot immerescut; aquesta és una llei presentada pel Govern, és una proposició de llei presentada pel Govern que esper que tenguí el suport majoritari d'aquesta cambra. El que sí queda clara és la intenció del Sr. Ramon presentant les esmenes, és a dir, així com el Grup Socialista va presentar una esmena a la totalitat i presentava una alternativa, un text alternatiu que pretenia que fos la regulació, Esquerra Unida no fa això, sinó que el que pretén és la supressió, article per article, tots i cadascun dels articles d'aquesta iniciativa que es presenten i que jo esper que, després de la meua intervenció, el Sr. Ramon canviarà d'opinió i donarà suport a aquesta llei, perquè és una bona llei.

Efectivament, es tracta de defensar interessos de particulars, faltaria més. Jo crec que la majoria d'actuacions, i crec que hauria de presidir qualsevol actuació que es fa en aquest Parlament, és defensar els interessos de tots els ciutadans d'aquestes illes, de tots els ciutadans particulars d'aquestes illes, i nosaltres no ens amagam i com que Unió Mallorquina ens presentam a les eleccions i defensam que volem defensar els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquesta illa.

La regulació anterior que si s'aprovassin les seves esmenes permetria, és una regulació que és absolutament, jo diria, en paraules del Sr. Munar, esquizoide o esquizofrènica, perquè, per una banda, permet una regulació en la regulació turística i permet unes figures turístiques que estan regulades, però després és impossible, absolutament impossible prestar l'activitat. És a dir, si creava una figura la Llei general turística de comercialització, per què després, a través de la legislació rústica en sòl rústic la prohibia com a activitat, i a través dels plans d'ordenació de l'oferta turística en sòl urbà també impedia que es prestàs aquesta activitat? Nosaltres estam per la seguretat jurídica, perquè pensam que aquest és un bon producte, és un producte de qualitat, és un producte que reparteix la riquesa entre molts de ciutadans, enlloc de deixar-la només a uns quants empresaris, és un producte que afecta

l'oferta complementària perquè permet que potencials clients d'aquesta oferta emprin cotxes de lloguer, vagin a menjar a restaurants de la zona, comprin a les botigues o als supermercats i pensam que això és beneficiós.

I l'objecte i la regulació d'aquesta llei el que ha pretès és mirar per la qualitat i el control del servei, qualitat perquè tots els requisits d'aquesta Llei de comercialització d'estades turístiques a habitatges pretén la qualitat de prestació del servei, perquè pensam que a un mercat turístic com el nostre si s'ha de prestar un servei ha de ser un servei de qualitat; i el fet que estigui regulat i el fet que hi hagi possibilitat d'inspecció i el fet que hi hagi un control per l'administració va en benefici i millora la qualitat i millora amb el control.

Vostè ens diu que, amb la seva proposta ens ha dit que sortirien al mercat turístic tota una nova sèrie de productes. Miri, vostè jo crec que desconeix la realitat, Sr. Ramon, aquest producte és un producte que existeix, és un producte que s'està comercialitzant, és un producte que fins ara es comercialitza a través d'Internet, sense que hi hagi control, però que el que volem és que hi hagi un control per millorar dues coses: primer, la qualitat del servei que es presti, perquè si està controlat podem garantir que els turistes que venen a emprar aquest producte venen amb uns criteris de qualitat i que l'administració controla aquesta. Però que, a més de controlar aquesta qualitat, podran accedir a aquest producte en funció de la qualitat d'aquest servei.

Vostè, a més, ens parla que hi haurà una nova colonització del sòl rústic i jo crec, Sr. Ramon, i a més vostè i el seu grup hauria d'anar alerta a emprar aquests arguments, jo record la passada legislatura determinats anuncis per part de qualque director general del seu partit, que això és el que fomenta la colonització del sòl rústic; i basta que vostè miri a les comissions d'urbanisme quantes llicències en sòl rústic s'han demanat i com està el nivell de llicències en sòl rústic en aquest moment i quants n'hi havia quan determinats directors insulars feien determinades propostes. Jo crec que moltes vegades tenen l'efecte contrari i és d'incentivar la gent que demani llicències i demani.

Si vostè conegués un poc com funciona el sòl rústic, sabria que, i s'hagués estudiat la llei, que hi ha un termini que és un termini impossible d'acomplir a nous habitatges que es facin, és un termini impossible i que basta que vostè compari el número d'habitatges que hi ha en sòl rústic a l'illa de Mallorca i el número d'habitatges que es comercialitzen amb aquest producte i vostè veurà la diferència, que és abismal, hi ha una diferència.

Jo crec que, Sr. Ramon, i és el que no hauríem de perdre de vista mai, es tracta d'una llei de comercialització turística d'estades a habitatges, i és això el que pretén: regular la comercialització turística d'estades a habitatges amb un major control i amb un increment de la qualitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, el nostre grup, el PSM-Entesa Nacionalista coincidim amb molts dels arguments que vostè ha emprat per defensar les esmenes de supressió presentades, però no obstant això no podem donar-li suport perquè entenem que aquest producte, aquesta realitat que existeix avui en dia s'ha de regularitzar de qualque manera. Evidentment, coincidim amb vostè que aquesta llei que es presenta no és una bona llei, per això el nostre grup va presentar unes esmenes en el seu moment per intentar millorar-la, però coincidim amb vostès que s'hagués pogut fer d'una altra manera.

Nosaltres pensam que aquesta llei, enlloc de ser una llei i en lloc d'utilitzar el Parlament per fer una llei buida de contingut, perquè la veritat és que hagués bastat un simple decret o una simple ordre del Sr. Conseller per poder regularitzar aquests habitatges, o per fer una moratòria dels habitatges que no s'adapten a la Llei general turística, per tant crec que amb aquesta ordre s'hagués pogut regularitzar exactament el mateix i no s'hagués ridiculitzat el Parlament en fer una llei que tindrà una data de caducitat segons una esmena presentada pels grups proposants, que una llei per a un any de durada crec que perd tot el sentit, creim que això hagués estat suficient. Ara bé, Sr. Ramon, vostè ha donat un protagonisme al Sr. Nadal i evidentment si aquesta ordre s'hagués firmat pel Sr. Conseller de Turisme el protagonisme l'hagués tengut el Sr. Conseller de Turisme, no l'hagués tengut el Sr. Nadal, per tant això no podia ser i els pactes són pactes i són el que són, no és ver? O sigui, un any de batlia per aquesta llei i per tant creim que això ha estat un ridícul que tant el PP com Unió Mallorquina han fet fer a aquest Parlament.

Per tant, Sr. Ramon, nosaltres ens abstenem a aquestes esmenes que vostè ha presentat, però consideram que això s'ha de regularitzar i que hi ha altres maneres de poder-se regularitzar i és per això que nosaltres presentàrem les esmenes que defensarem quan el Sr. President ens autoritzi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President, serem molt ràpids. Nosaltres votarem a favor de les esmenes d'Esquerra unida perquè en el seu moment vàrem presentar una esmena, un text alternatiu; creim que aquesta llei no és una llei adequada, que existeix un problema real, creim que aquest problema s'hauria d'abordar des d'altres perspectives, ho vàrem plantejar ja a tot el tràmit parlamentari. Crèiem que hi havia una sèrie d'errors de concepte que, en tot cas, als debats posteriors aniré explicant, però que per tant, si bé havíem presentat una alternativa i creim que tenim una alternativa i nosaltres seguim mantenint una alternativa a aquesta llei, creim que les esmenes d'Esquerra Unida sí que representaven, en certa manera, una essència de dir no a aquesta llei, no creim que sigui adequada. En aquest

sentit mantendrem el nostre vot favorable a les esmenes d'Esquerra Unida.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alomar. Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, m'escandalitza la manifestació que ha fet la representant del PSM quan parla de ridiculitzar, jo, benvingut sigui si això significa donar solució als ciutadans, ni més ni manco.

Bé, aquí ens trobem davant del darrer graó de la tramitació parlamentària d'aquest projecte de llei, impulsada per Unió Mallorquina i el Grup Parlamentari Popular. Què es persegueix amb aquesta llei? L'objectiu d'aquesta és el de configurar el marc general i establir uns principis generals per a la regulació d'aquesta nova activitat turística, la comercialització d'estades turístiques a habitatges, dins el marc constitucional de la llibertat d'empresa i d'economia de mercat. Per què? Perquè produeix beneficis, per una banda, de caire econòmic i social per a aquells ciutadans propietaris d'aquest tipus d'habitatges, perquè obtenen una sèrie d'ingressos que, d'altra banda, els obligaria a abandonar les seves finques perquè no les podrien mantenir o bé es veurien obligats a vendre-les.

Jo li he de manifestar al representant d'Esquerra Unida que evidentment això de què no m'agrada, innecessària, projecte a mida, no interessos generals, compromisos, pacte de governabilitat, jo l'únic que li dic és que ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

... preferim, aquestes esmenes de supressió en cap moment no aporten res de text alternatiu que suposi donar una solució a la realitat existent; que quedi clar que amb aquesta llei no és que pretengui legalitzar cases ni afavorir o deixar de fer cases, no estam consumint més sòl, el que donam és una sortida que aquestes cases puguin tenir un rendiment. I ja li dic, per evitar que aquestes cases puguin acabar doncs amb un mal estat de conservació i que hagin de ser venudes. Què és el que es fa aquí? Es regula, i creiem que es positiu que es reguli, que es reguli i que tothom conegui les regles de joc, que tant usuaris, comercialitzadors, tothom conegui exactament quins són els seus deures i quins són els seus drets.

La regulació que existeix actualment, clar, no permetia aflorar aquesta activitat i amb les esmenes que presenta Esquerra Unida, que ja sabem que està totalment en contra d'aquest tipus d'habitatges, es confon el que és habitatge amb el que és estada, nosaltres sempre parlam d'estades a habitatges turístics.

Des d'Esquerra Unida es parla constantment de llei fruit d'un pacte de govern. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, vostès tenen una obsessió amb el pacte, nosaltres tenim una obsessió amb donar solucions als ciutadans, aquesta és la diferència. Per això vostès, la darrera legislatura es van passar el temps pacte amunt i pacte avall, es van oblidar dels ciutadans i al final els ciutadans els van col·locar al seu lloc, i van pagar amb el seus vots i a vostès els van col·locar a l'oposició i el Partit Popular avui governa, res més que això.

Nosaltres creiem que l'únic important aquí és que d'aquesta manera donem sortides a una realitat que tenim i si això és donar solucions als nostres ciutadans, benvingut sigui. El que no podem és tancar els ulls i deixar tot aquest problema, tota aquesta oferta que està ja construïda, que la tenim davant, tancar els ulls i mirar a l'altra banda. Per tant, nosaltres creiem que amb aquesta llei és l'única manera que és molt millor que tot això estigui regulat, que amb tot això donem una sortida a aquesta gent i que, a més a més, resulta que això és un turisme de qualitat que dóna llocs de feina i genera molts ingressos a nivell d'oferta complementària.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Senyores i senyors diputats, passarem a la votació conjunta de totes les esmenes, que van de la 7436 fins a la 7451, inclosa.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

17 vots a favor; 30 en contra; 4 abstencions.

Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Ara passam a la defensa de l'esmena RGE núm. 8445/04, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que fa referència a l'article 11, per la qual cosa té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En el debat de presa en consideració d'aquesta llei ja vàrem advertir que era una llei confusa i difusa i que s'hauria de millorar molt en el tràmit parlamentari. Efectivament, el nostre grup PSM-Entesa Nacionalista va presentar esmenes per tal d'intentar millorar-la i tant a ponència com a comissió es varen acceptar per part de tots els grups parlamentaris totes les nostres esmenes manco una. L'esmena no acceptada i que hem volgut mantenir incideix de ple a l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, que és la tipologia dels habitatges.

L'esmena que presentam és una esmena de supressió dels dos primers paràgrafs de l'article 11, on diu que els habitatges objecte d'aquesta llei han de respondre a la tipologia d'habitatge unifamiliar aïllat. I per quin motiu volem eliminar aquesta exclusivitat en l'aplicació d'aquesta llei únicament als habitatges unifamiliars aïllats? Idò molt senzill, perquè creim que una llei ha de tenir un abast més ample i ha de regular les

situacions que es donen de manera més general i no resoldre exclusivament uns problemes puntuals d'un col·lectiu que, tot i que s'ha de resoldre, no oblidem que l'oferta d'estades turístiques a habitatges unifamiliars aïllats no és l'única que es dóna de fet; hi ha altres tipus d'habitatges que també són al mercat i aquesta llei no recull la seva regulació i me referesc concretament a les cases de poble. Les cases de poble també es lloguen a turistes per estar-hi.

I volem manifestar que es pot donar el cas, i això és la contradicció més important d'aquesta llei, que un habitatge unifamiliar situat entre mitgeres a qualsevol municipi de les Balears, a qualsevol municipi de qualsevol illa, que reuneixi unes condicions d'habitabilitat de la mateixa o superior qualitat que qualsevol de les que vol regular aquesta llei, estigui amb tots els requisits legals acreditats, llicència d'obra, cèdula d'habitabilitat, tots els papers en ordre i, en canvi, no pot acollir-se a aquesta llei, no es pot comercialitzar. I en canvi hi pot haver casos, no vull dir tots ni de molt, però n'hi pot haver, que estant en el mateix municipi no compleixin el requisit d'estar aïllats en un sòl urbà o en sòl, perdó, que aquestes cases que, estant en el mateix municipi, compten amb el requisit d'estar aïllades, tant en sòl urbà com en sòl rústic, perquè la llei no distingeix entre sòl urbà i sòl rústic, i que no compti, de moment, amb els permisos legals municipals, aquestes sí que podran entrar dins el mercat i comercialitzar-se i per tant treure un rendiment econòmic.

Nosaltres creim, i així ho he manifestat tant en el debat de ponència com de comissió, que aquí hi ha una greu discriminació que entenem que no s'hauria de donar i el Parlament no hauria de consentir que es donàs. També vull apuntar un altre tema, que és que hi pot haver contradiccions: es podria donar la paradoxa que una d'aquestes construccions pugui tenir una infracció urbanística, però, per altra banda, tenir una explotació comercial autoritzada; aleshores serien interessos contraposats entre l'ajuntament i el Govern, per tant no entenem com es pot resoldre això. Creim que és una contradicció.

Vull apuntar també que aquesta llei no legalitza les edificacions, simplement es refereix únicament i exclusivament a la comercialització, als comercialitzadors; per tant, no és una amnistia a les construccions que no varen seguir tots els paràmetres urbanístics corresponents aleshores i per tant hi pot haver aquestes contradiccions. Llavors es crea un conflicte de competències.

Aquest no és l'únic motiu pel qual hem mantingut aquesta esmena, sinó que durant el tràmit parlamentari altres grups també han presentat altres esmenes, el normal és que les esmenes les presenti l'oposició, però els grups que han redactat aquesta proposta, s'han autoesmenat i una de les esmenes és que han donat un termini de caducitat a aquesta llei, han donat un termini de sis mesos perquè els habitatges que es vulguin regularitzar, que reuneixin les condicions que han de tenir, ho puguin fer. I després d'aquests sis mesos aquesta llei ja no serveix per a res. És per això que jo deia abans que amb un decret d'amnistia, firmat pel senyor conseller de Turisme o del president o de la vicepresidenta o de qualsevol membre del Govern, s'hagués pogut regularitzar tot això i no importava dur una llei al Parlament.

Per tant, jo crec que són motius suficients com perquè es reconsideri aquesta llei i que es reflexioni quant que no és una llei que estigui totalment adequada a les necessitats, ja que, per una banda, és una llei discriminatòria, és una llei que no recull totes les realitats que hi ha en aquestes illes i per altra banda és una llei que no té cap sentit ni un des del moment que amb un any, o sigui sis mesos fins a la redacció del reglament i sis mesos més per regularitzar tots aquells habitatges que comptin amb les condicions que el reglament dirà que han de tenir, jo crec que això és totalment discriminatori.

Des del PSM volem dir que ens sentim decebuts perquè hem treballat per millorar aquesta llei, creim que ho hem aconseguit, ja que, prova d'això és l'acceptació de les nostres esmenes; però, així com vàrem fer una abstenció en positiu, no ens quedarà més remei que mantenir aquesta abstenció, però amb un sentit bastant més crític que el principal que ens va moure a la presa en consideració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Agrair a la Sra. Vadell les aportacions que ha fet durant tota la tramitació d'aquesta llei i el tarannà positiu que ha tengut a tota la tramitació, però anunciar que no podem donar suport a l'esmena que ha presentat o que ha mantingut fins el dia d'avui, per diversos motius que explicaré a continuació.

Primer, perquè es tracta d'una esmena trampa: pretendre suprimir la tipologia dels habitatges a una llei de comercialització d'habitatges és desfigurar absolutament el contingut o la naturalesa d'aquesta llei, perquè no hi hauria cap norma ni que regulés la qualitat; aquesta llei està pensada per regular un tipus de producte, que és el que a d'altres indrets es diu vil·les de vacances o xalets de vacances, es tracta d'un producte, diguéssim, de més qualitat per la categoria del producte turístic que un simple..., que és distint d'un apartament o d'una plaça hotelera. És tracta del lloguer sencer d'una casa que estigui aïllada, que estigui en rústic o en urbà, però que tenguí uns mínims requisits de qualitat, entre d'altres coses, per exemple, tenir piscina, estar separat dels veïnats, tenir una sèrie de requisits de qualitat que, suprimint aquesta llei es podria no permetre.

Acceptant l'esmena del PSM podrien comercialitzar-se turísticament no només cases de poble, com argumenta la diputada del PSM, sinó que es podrien comercialitzar, a més fora de la Llei general turística, apartaments, que ja tenen una regulació; es podrien comercialitzar turísticament pisos; es podrien comercialitzar turísticament qualsevol tipus d'habitatge que existís, perquè per la tipologia ni regulariem la qualitat ni limitariem, i això seria desvirtuar totalment la llei.

Les cases de poble, des d'Unió Mallorquina no deim que no es puguin llogar, evidentment que es poden llogar, la Llei

d'arrendaments urbans permet que es lloguin, el que no tenim tan clar en aquest moment és que sigui bo que siguin comercialitzades turísticament, no ho tenim tan clar. No deim que en el futur no pugui ser, però creim que és un producte distint.

I jo crec que la Sra. Vadell, ara, argumentant la seva esmena entra en una flagrant contradicció i és: si diu que aquesta llei és una llei amb data de caducitat i és una llei que s'autodestruirà, com ha dit ella, als sis mesos i que bastava fer una regulació per decret, doncs jo crec que el conseller de Turisme, quan s'hagi de plantejar el tema de les cases de poble, per ventura per decret ho solucionarà, però que no és necessària la seva esmena o l'esmena que vostè ha presentat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida, el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, per dir que ens abstenem davant l'esmena presentada pel PSM-Entesa Nacionalista, ja que crec que, amb bona lògica, si estam en desacord que es regulin mitjançant aquesta llei els habitatges turístics o les estades, com diuen, doncs clar, qualsevol esmena que no vagi a la base doncs tampoc no li podem donar suport.

En tot cas, així mateix, coincidir amb la Sra. Vadell que efectivament això és una amnistia que s'hauria pogut fer per decret, però és una amnistia, consideram nosaltres, i és més, no és només que les que estiguin ara en el mercat turístic de manera al·legal puguin registrar-se, sinó que qualsevol que es faci, com a mínim d'aquí un any, també podria entrar-hi i qualsevol altre, que aquesta és una de les perversions importants que veim, habitatge que actualment sigui això, sigui un habitatge comercialitzador turístic, el comercialitzador que necessita tenir no un sol habitatge, sinó tenir-ne molts per oferir als turistes, lògicament farà ofertes. Dirà d'aquest habitatge en pots treure tant si en comptes de residir-hi tu el me dones perquè l'exploti. I això, lògicament, pot fer que aquestes persones si introdueixen el seu habitatge en el mercat turístic se n'hauran de construir un altre i això és l'efecte multiplicador que deim.

Tot i això, reconeixem una altra vegada més que seria bo fer un debat i una revisió profundament de, ja no dic de la Llei general turística, tot l'entramat que afecta el turisme. Com ha dit un portaveu anterior, hi ha moltes diverses lleis que afecten sobre el món turístic i ha parlat d'una situació d'esquizofrènia. Jo no crec que sigui tant, supòs que ell tampoc pensa que sigui una situació esquizofrènica, perquè no faria pactes que han produït aquesta situació d'esquizofrènia. Però sí hi ha diverses qüestions que s'haurien d'ajustar i pensam que seria hora que s'abordés amb profunditat la Llei general turística i lleis connexes i es fes una revisió que no fos oportunista per resoldre els problemes del moment, o per treure uns rèdits electorals que s'esperen aprovar en aquestes qüestions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Socialista té la paraula el Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que l'esmena del Partit Socialista de Mallorca dona en el viu de la qüestió, planteja en aquest moment el problema de les cases de poble. I en definitiva quan se plantegen les cases de poble està plantejant una situació que és la real, la situació del turisme residencial i és en allò que no ha volgut entrar aquesta llei. Nosaltres quan vàrem presentar l'alternativa ja la presentàvem en aquest sentit, dèiem que era la gran oportunitat per poder parlar de turisme residencial, és la gran oportunitat per poder resoldre per primera vegada una part important del turisme residencial que és aquell que va als allotjaments aïllats. Nosaltres quan el Partit Socialista de Mallorca planteja aquesta esmena, entenem que està entrant en aquest sentit. I creim que per la configuració general de la llei no se regula aquest turisme residencial. Aquesta llei va a un altre tipus d'activitat que nosaltres en el seu dia vàrem dir que era perillosa, no creim en la creació d'una nova figura turística, la d'estada turística, sigui real, la consideració de turístic la té un allotjament, no la té l'estada, tots els que arriben aquí i pernocten més d'una nit són turistes.

Per tant, en certa manera estam parlant damunt una qüestió que és més aviat etèria, és fum, i jo els posava un exemple. Un senyor que agafa un cotxe de lloguer si la seva conducció és turística. Per tant, si ha de menester un carnet de conduir diferent. Per tant, amb això els voldria dir que estàvem parlant d'una qüestió un tant etèria i que nosaltres enteníem que no era la via adequada. La via adequada era afrontar realment el turisme residencial. En tot el tràmit d'argumentació el representant d'Unió Mallorquina ens deia: "no és possible comptabilitzar els usos residencials i els usos turístics, que era el que ens donaria la solució si a aquests habitatges les poguéssim donar consideració de turístics. Nosaltres mantenim que sí i crec que a més el Grup d'Unió Mallorquina recordarà que la legislatura passada a través d'una iniciativa del Consell Insular de Menorca se va fer una modificació de la Llei general turística on sí permetia a Menorca aquest doble ús. I a més donava als consells insulars la responsabilitat o la capacitat, perdó, de delimitar quines eren les àrees.

Nosaltres enteníem, quan vàrem presentar l'esmena a la totalitat i dins el tràmit posterior, que al que podria conduir aquesta proposta nostra és a una modificació de la Llei general turística. No ha estat així, es manté aquesta posició per part dels grups proposants. Jo als grups proposants els vull fer una reflexió, és a dir, tenim dins la legislació turística, dins l'ordenament turístic figures suficients per contemplar el que són les cases aïllades o edificis aïllats, i tenim hotels, hotels apartaments, turisme d'interior, no sé si n'oblit qualcun, i habitatges de vacances. Habitatges de vacances és una figura adequada i feta per als habitatges unifamiliars aïllats, per tant si tenim la figura, m'agradaria què és el que regulam ara. Se'ns diu que les estades, però això és una qüestió que, pel que els deia al principi, crec que és una situació etèria, regulam una cosa que no existeix, per dir-ho d'alguna manera, i crec que

feim un debat que si qualcú m'escoltàs de fora diria és un debat absurd, és un debat absurd, ho dic sincerament, amb tot el respecte cap a les seves opinions, però jo crec que és un debat absurd; intentam solucionar un problema que és un problema que tots tenim per aquí darrera i que no li volem posar nom. Al que vàrem venir aquí el meu grup i el que me va encarregar el meu grup era posar nom al problema i el problema és el turisme residencial i en aquest sentit vàrem fer la proposta.

Tant és així que nosaltres votarem avui, ens abstenem a l'esmena del PSM, votarem en contra de la llei, i a més la votarem per a més glòria dels dos grups que la proposen, perquè crec que si ells creuen que és una solució, nosaltres no ens hi oposarem, per la seva glòria les votarem que no. Però sí que els deim que el problema real existeix i que aquí on som avui, oferint una alternativa, dient anem a modificar la llei, anem a modificar la llei de la mateixa manera que es va fer per la iniciativa del Consell Insular de Menorca, avui li seguim proposant. I no sé si per iniciativa del Consell Insular de Mallorca o per les forces, o pel d'Eivissa, però sí que li seguim proposant la possibilitat de modificar la llei, entrar de forma real dins el problema del turisme residencial i solucionar com a mínim aquesta part, perquè la resta, a pesar que li deixam per a la seva major glòria, també li deixam per a la seva major responsabilitat.

És a dir, jo crec que l'aprovació d'aquesta llei amb les condicions que es farà avui, crearà, no només no soluciona problemes sinó que pot crear problemes posteriors. És una opinió, crec que davant una possibilitat que hi hagi un habitatge que no tenguim, per exemple, cèdula d'habitabilitat, per exemple, no dit que sigui el cas, perquè no se li ha exigut, i es donàs l'hipotètic accident dins una piscina en aquest habitatge, voldria saber jo qui tindrà la responsabilitat: l'administració, els comercialitzadors? És a dir, estam eludint un problema que en el futur pot ser greu. Per això dic que no només no soluciona problemes, sinó que en pot crear de greus. De totes maneres torn, per part del nostre grup, l'oferiment a entrar de forma seriosa, ja que dins aquest debat, a pesar que ha estat confús, jo crec que ha estat ric, dins aquest debat ha sortit el problema del turisme residencial, l'oferiment a totes les forces polítiques d'aquesta cambra a entrar a una reforma de la llei turística, en el sentit que puguem aportar una qüestió tan important com és el turisme residencial. Avui mateix, les xifres del butlletí de conjuntura, del mes de març, de Sa Nostra, ens diuen com les arribades de turistes han augmentat un 3,8 i en canvi les pernoctes hoteleres han disminuït un 1,2. Això vol dir que la gent no va a hotels sinó que la gent va a un altre costat. Aquest és el problema real que tenim, anem a afrontar aquesta qüestió.

I evidentment, també coincidesc amb vostès que l'oferta d'habitatges és una oferta de qualitat que s'ha de cuidar des del punt de vista també de la qualitat, perquè no els disminueixi el que és un prestigi dins el mercat internacional. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alomar. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, agrair, efectivament, al PSM, perquè es van presentar diverses esmenes, totes elles van ser aprovades, a excepció de la d'avui, i efectivament aquestes esmenes van ajudar per millorar aquest text. La d'avui efectivament no se li pot donar suport perquè ens demana la supressió dels dos primers apartats de l'article 11, que parla sobre la tipologia d'habitatges, i aquesta llei és pel que parlem de llei unifamiliar aïllada; o sigui que tot el que sigui contemplar un altre tipus de modalitat no entra dins aquesta llei, perquè seria fer una llei nova.

I evidentment, doncs parlar que aquí no estam davant cap amnistia, parlem d'una llei que l'únic que fa és regular la comercialització d'estades turístiques i confonem termes, amb les declaracions que han fet els altres diputats que han parlat. I aquí l'únic que es fa és donar solucions a uns problemes que majoritàriament s'han produït a municipis governats per l'esquerra, ni més ni manco. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, podem passar a votació. Votam l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

4 vots a favor; 30 en contra; 17 abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta esmena del Grup Parlamentari PSM.

Ara, senyores i senyors diputats, jo voldria demanar-los si podem votar l'article 5.11, disposició transitòria primera, disposició transitòria tercera i exposició de motius conjuntament o ho hem de fer d'una forma separada.

Ho podem fer conjuntament? Molt bé.

Idò, ens podem preparar per a la votació. Passam a votar.

30 vots a favor; 17 en contra; 4 abstencions.

Per tant, queden aprovades.

Ara, senyores i senyors diputats, també si els sembla bé, podríem fer la votació conjunta de la denominació del títol de la proposició, article primer, article segon, tercer, quart, denominació del títol primer, denominació del capítol primer, article 6, 7, denominació del capítol segon, article 8, 9, 10, denominació del títol segon, article 12, denominació del títol tercer, article 13, disposició addicional primera, disposició addicional segona, disposició transitòria segona i disposició final. Els sembla correcte?

Idò podríem passar ja a la votació.

30 vots a favor; 17 en contra; 4 abstencions.

Per tant, es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de comercialització d'estades turístiques a habitatges.

(Aplaudiments)

V. Liquidació del Pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2004.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon a la Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2004.

Aquesta presidència demana a la cambra si hi ha assentiment en l'aprovació de la Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2004. Hi ha assentiment?

Moltíssimes gràcies i s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears núm. 53, de dia 8 de març del 2005.

Al sumari i a la pàgina 2558, les referències fetes al Dia Internacional de la Dona Treballadora, s'han d'entendre referides al **Dia Internacional de la Dona**.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS